

DŮKAZ BOŽÍ EXISTENCE

KORNELIUS NOVAK

Co je smyslem a cílem života?
&
Proč Bůh dopouští utrpení, když je láska?

Kornelius Novak

Důkaz Boží existence

Přeloženo z německého originálu Der Gottesbeweis & Der Sinn des Lebens
© Kornelius Novak.

Biblické citáty jsou převzaty z Českého ekumenického překladu a z Překlada Bible, 21. století (B21).

Neprodejné

První vydání

© Bohumil Jedlička, Orličky 2015

ISBN 978-80-906197-1-5

DŮKAZ BOŽÍ EXISTENCE

KORNELIUS NOVAK

DŮKAZ BOŽÍ EXISTENCE

KORNELIUS NOVAK

Co je smyslem a cílem života?

&

Proč Bůh dopouští utrpení, když je láska?

OBSAH

Předmluva	11
ČÁST 1	13
Kapitola 1	
Důkaz Boží existence a zázrak.....	14
Kapitola 2	
Princip důkazu o Boží existenci	18
Kapitola 3	
Důkaz Boží existence a Bible.....	20
Kapitola 4	
Boží stanovisko k jeho důkazu	34
Kapitola 5	
Ztělesněný důkaz Boha	36
Kapitola 6	
Ježíš – Bůh nebo psychopat?	46
Kapitola 7	
Narození z panny a vzkříšení	52

Kapitola 8	
Otázky	59
ČÁST 2	69
Úvod	71
Kapitola 1	
Bůh je láska	73
Kapitola 2	
Dokonalý člověk	76
Kapitola 3	
Boží zákon a satanův zákon	79
Kapitola 4	
Obrácení ze srdce.....	86
Kapitola 5	
A co bude po Kristově ukřižování?.....	89
Kapitola 6	
Konec světa.....	91
Kapitola 7	
Druhý svět	92
Kapitola 8	
Proč je tu ale smrt, když máme žít věčně?	94
Kapitola 9	
Vyplatí se žít a trpět.....	97
Kapitola 10	
Druhý Ježíšův příchod a nový svět	99

Kapitola 11

Logika víry 100

Kapitola 12

Jen Ježíš je nás schopen zachránit..... 104

Slovo závěrem..... 106

PŘEDMLUVA

Mnoho lidí mi říká: „Kdyby Bůh existoval a chtěl by, abych v něho uvěřil, musel by mi svou existenci nějak dokázat.“ Já si myslím, že to není přehnaný požadavek. Cokoliv jiného by nebylo moc rozumné. Bůh mne stvořil s inteligencí, rozumem a logickým myšlením, proto se mi nezdá, že bych v něj mohl uvěřit jedině tak, že bych všechny tyto věci pověsil v kostele na hřebík. Ne, pokud Bůh existuje, musíme ho poznávat také díky své inteligenci, rozumu a logice, jinak bych v Boha nemohl věřit. V Boha věřím pouze proto, že se dokazuje – a jak Bůh dokazoval svou existenci v průběhu dějin, to bych ti rád ukázal na následujících stránkách.

DŮKAZ BOŽÍ EXISTENCE A ZÁZRAK

KAPITOLA 1

Ve všech dobách lidé od Boha žádali „divy a zázraky“ jako důkaz jeho existence. Takový div musí převyšovat lidské schopnosti a možnosti, jinak bychom se tomu nedivili. Všechny zázraky můžeme proto zařadit do dvou kategorií:

- Ty, které mají něco společného s všemohoucností – zázraky jsou výsledkem Boží všemohoucnosti,
- Ty, které mají něco společného s vševědoucností – zázraky jsou výsledkem Boží vševědoucnosti.

Obě skupiny zázraků přesahují lidské schopnosti. Nikdo z nás není schopen předpovídat budoucnost ani vidět do srdce druhého člověka. Nikdo z nás neumí chodit po vodě nebo stvořit několik nových planet. Nejsme ani schopni uzdravit každého nemocného.

Ale se zázraky a divy to vůbec není tak jednoduché, jak nám to někdy připadá. Mnoho lidí si například myslí, že kdyby prožili opravdový zázrak, dostali by tím odpovědi na všechny své otázky a vyřešilo by to všechny jejich problémy. V Bibli i v životě se však stále setkáváme s tím, že opak je pravdou.

Bible nám popisuje zázrak. Ale byly tím všechny otázky zodpovězeny a všechny problémy vyřešeny? Ne. Naopak, vyvstaly nové otázky a snahy zázrak vysvětlit různými způsoby. „Byla to náhoda, trik nebo opravdu Boží zásah? Pokud to udělal ‚bůh‘, který to byl?“ Tyto spekulace a interpretace mají fatální následky. Někteří lidé došli k závěru, že Ježíš své divy konal v satanově moci, a ty, kteří si to mysleli, to velmi zneklidňovalo. Od tohoto okamžiku byl Ježíšův život v ohrožení. Na základě tohoto příkladu můžeš vidět, že zázrak není odpovědí na všechny otázky a že naopak může vést k problémům.

Dám ještě jiné příklady: Ježíš uzdravil slepého a kvůli tomuto zázraku byl uzdravený člověk vyloučen ze společnosti a tím byl ohrožen celý jeho život (Jan 9. kapitola). Nebo – Lazar byl vzkříšen z mrtvých a hned nato jej chtěli někteří lidé zavraždit, protože tento zázrak nesprávně interpretovali (Jan 11. kapitola). I já jsem se musel učit, že zázrak mi nedá odpovědi na všechny mé otázky a nevyřeší všechny mé problémy.

Situaci zhoršuje ještě to, že mnoho lidí pochybuje o zázracích, které Bible popisuje. Chtěli by je raději zažít na vlastní kůži.

Ve svém životě jsem prožil několik zázraků, ale dnes tu žádný z nich nebudu zmiňovat. Je jasné, že to, co jsem zažil já, není nepochybnitelným důkazem pro mé čtenáře. Mohl jsem se splést, mohl bych dokonce lhát, proč by mi měl někdo věřit? Ale ty sám teď budeš mít možnost prožít zázrak a to je dobře.

To, co potřebujeme, je ale poměrně komplikovaný zázrak. Musí splňovat tato kritéria:

- musí se týkat všemohoucnosti nebo vševědoucnosti,
- každý musí mít možnost jej prožít,
- musí to být bezpečný zázrak,
- nesmí nás ponechat v iluzích a spekulacích, ale musí nás vést k pravdě o Bohu.

To sice zní hodně komplikovaně, ale pro Boha to není žádný problém. Přesně takový druh zázraku se totiž už na světě stal. Chci ti teď ukázat, jak to můžeš zažít, abych ti pak mohl vysvětlit, jak tento zázrak v principu funguje. Ty tento zázrak skutečně prožiješ, stejně jako se to stalo mně. Takže dávej pozor.

Jednoho dne jsem se chtěl podívat na zprávy. Zapnul jsem televizor a zůstal jsem v údivu sedět s otevřenou pusou. V televizi stál muž s plnovousem, ukazoval na kameru svůj cestovní pas a tvrdil, že je Ježíš Kristus. Hned jsem si řekl, že je to asi nějaký špatný vtip, ale byla to seriózní reportáž zpravodajství Spiegel TV. Sedl jsem si do křesla a s údivem jsem pořad začal pozorně sledovat. Reportéři mezitím provedli průzkum a na celém světě objevili nejméně 1 000 lidí, kteří dnes o sobě tvrdí, že jsou Ježíš Kristus! Tito lidé svádějí ostatní, zakládají sekty, jde jim o moc, peníze, sex... No prostě něco šíleného. Pomyslel jsem si: To snad není možné. Ale pozor! To ještě není ten zázrak, o kterém jsem hovořil, ten teprve přijde. Najednou jsem si vzpomněl na jedno prohlášení, které Ježíš Kristus udělal před 2 000 lety. Hned jsem si ho v Bibli našel:

„Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat ‚já jsem Mesiáš‘ a svedou mnohé“ (Matouš 24,5).

Udivilo mne to a budeš se divit i ty

Proč se vůbec něčemu divíme? Protože jsme konfrontováni s kategorií „vševědoucnosti“. Chtěl bych se více zaměřit na toto prohlášení, abys tento div lépe pochopil. Když to Ježíš před 2 000 lety řekl, křesťanství neexistovalo. Neexistovaly křesťanské kostely, žádná misijní pole a dokonce po světě nechodil ani jeden křesťan. Neexistovala také žádná média, jak je známe dnes – internet, televize, ale ani knihtisk, aby se postaraly o globální rozšíření Ježíšova poselství. K tomu Ježíš ještě předpověděl, že brzy

bude trpět v Jeruzalémě a že tam bude také zabit. Rovněž řekl, že jej zapřou a opustí jeho nejbližší spolupracovníci. Jakou tedy měl mít budoucnost?! Na tomto základě je Ježíšovo prohlášení, že jednou nastane doba, kdy budou mnozí o sobě tvrdit, že jsou Kristus, zcela nepředstavitelné! Jak by se to vůbec mohlo stát? Představ si, že bych tvrdil: „Jednou přijde čas a mnozí o sobě budou tvrdit, že jsou Kornelius Novak.“ Co?! Něco takového může tvrdit jen někdo, kdo trpí komplexem velikášství, nebo ne? Byl Ježíš velikášský šílenec, nebo byl skutečně „šíleně“ veliký?

PRINCIP DŮKAZU O BOŽÍ EXISTENCI

KAPITOLA 2

Kdo Ježíš opravdu je, k tomu se ještě dostaneme. Na tomto místě bych tě chtěl nejdříve seznámit s principem důkazu Boží existence. Máme tu nádherný zázrak! Kategorie tohoto divu má totiž různé části:

- Na jedné straně tu máme detailní a konkrétní předpověď pro budoucnost. Předpověď, se kterou se dá jen špatně manipulovat. Je to totiž předpověď, která je jasná a zřetelná.
- Na straně druhé máme konkrétní naplnění, o čemž se může každý sám přesvědčit. Jsme tedy konfrontováni s kategorií „vševědoucnosti“.

Pozor! Zde ale ještě nejsme konfrontováni s kategorií „všemohoucnosti“, protože v tomto případě to není Bůh, který by tuto předpověď naplňoval. Bůh nechce, aby lidé byli svedeni, proto předpověděl tento nesprávný vývoj událostí a varuje před ním. K tématu všemohoucnosti se ještě dostaneme.

Vybral jsem tento jednoduchý příklad z mnoha dalších, protože k jeho pochopení nepotřebuješ žádné mimořádné znalosti. Je to jednoduchý příklad, na kterém chci nejdříve ukázat **princip**

důkazu Boží existence, než půjdeme k ještě hlubšímu uvažování. **Tento druh důkazu Boží existence splnil všechna předpokládaná kritéria.**

- Jsme zde konfrontováni s kategorií „vševědoucnosti“, protože předpovídání budoucích událostí není u lidí možné.
- Je to div, který může prožít a pochopit každý člověk na světě.
- Je to div, který je pro čtenáře bezpečný.

A nakonec ještě rozhodující bod:

- Tento druh divu nás neponechává napospas našim domněnkám a dohadům o Bohu, ale vede nás s našimi otázkami přímo za Ježíšem a k Božímu slovu, kde získáme správné informace!

Jedno je jasné: Pokud bych čerpal své informace pouze z televize, pak bych se dozvěděl o tisíci falešných Kristů, možná bych se divil bláhovosti a naivitě svedených lidí, ale tento zázrak bych neprožil. Informace z Bible jsou proto mimořádně důležité. **Pokud bych neznal Ježíšovu předpověď, pak bych si tento zázrak neuvědomil!** A tady se dostáváme k zajímavému objevu:

Bible je sice stará, ale je životu blíže než dnešní noviny!

V naší době se naplňují konkrétní předpovědi z Bible. To je přece skvělé, ne? Mnozí říkají: „Bible je stará, a proto nám už dnes nemá co říct...“ Ale to je nesmysl. Naše slunce existuje již dlouho, a přesto krásně hřeje. Potřebujeme ho každý den. Každý den nám znovu svítí. Slunce je i dnes živé a fungující – a stejné je to i s Biblí.

DŮKAZ BOŽÍ EXISTENCE A BIBLE

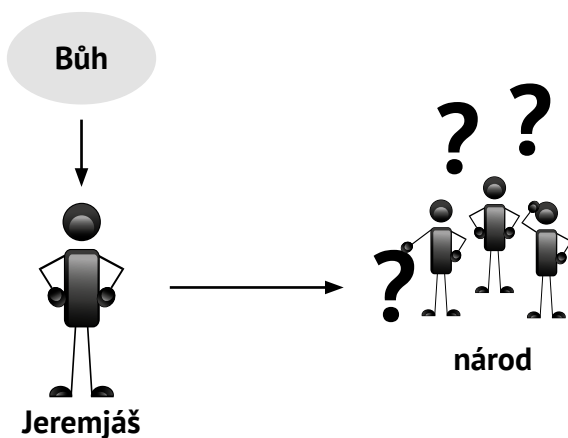
KAPITOLA 3

Zjistili jsme, že důkaz Boží existence není možné oddělit od Bible. Nyní bych chtěl jít v tomto bodě ještě více do hloubky, abys tento důkaz viděl zřetelněji. Bůh se totiž takto srozumitelně a vědecky prokazatelně dokazoval všem generacím lidí! K tomu ale budeš potřebovat pár historických informací, díky kterým budeš moci prožít úžasný zázrak: důkaz Boží existence. Tyto informace bych ti rád v krátkosti poskytl.

Bible není jedna kniha, ale spíše sbírka 66 knih v jednom svazku, které byly sepsány cca 40 autory v časovém rozmezí 1 600 let. **Historie vzniku Bible je jedinečná a je z ní možné pochopit důkaz Boží existence.** Chci ti to ukázat na základě jednoduchého příkladu z Bible a z politických světových dějin. Probereme, jak vznikly biblické spisy, proč byly později sestaveny dohromady do jednoho svazku a jak můžeme přesně vědět, že Bible je „slovem živého Boha“.

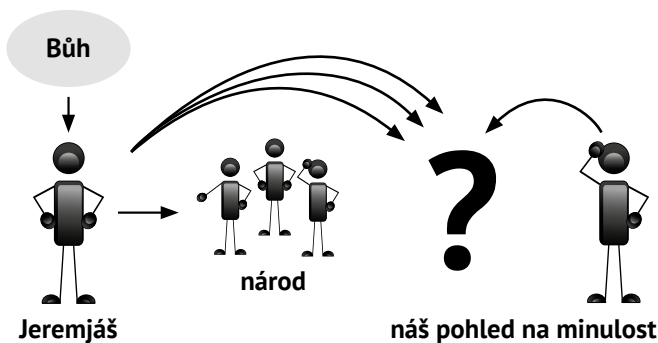
Vezměme si biblického autora Jeremjáše. Tento muž žil v době asi 600 let př. n. l. Jednoho dne šel do tehdejšího hlavního města, postavil se tam, kde bylo nejvíc lidí, a začal kázat. Tvrdil, že

se mu zjevil Bůh a dal mu poselství pro lidi ve městě i v celém Judském království (Jeremjáš 1–20).

Řekl jim, že celý národ prožije obrovskou katastrofu, pokud se neodvrátí od svého povrchního prožívání náboženství, nepřestanou hřešit a nebudou žít s Bohem v harmonii. Celý národ prý bude poražen Babyloňany a jako poražení budou odvečeni do zajetí. A zmínil i další podrobnosti.

Jaká byla reakce jeho posluchačů? Nikdo mu nevěřil, že ho poslal Bůh. Považovali Jeremjáše za provokatéra. Proto ho ztloukli, uvrhli do vězení a měli z toho dobrý pocit (Jeremjáš 20,1.2). Můžeme mít oprávněnou otázku: **Pokud tehdy nikdo Jeremjášovi nevěřil, že jej poslal Bůh, proč bychom mu měli dnes věřit my, že dostal skutečné Boží zjevení?** Celých 40 let mu tehdy nikdo nevěřil, proč mu máme věřit my dnes? A tady se dostáváme k rozhodujícímu bodu. Jeremjáš neměl pouze poselství pro lidi své doby, což tvořilo první část jeho poselství, ale měl také druhou část, ve které předpovídal budoucí události. My dnes žijeme o tisíce let později a můžeme se podívat zpět do světových dějin. Splnily se Jeremjášovy předpovědi?

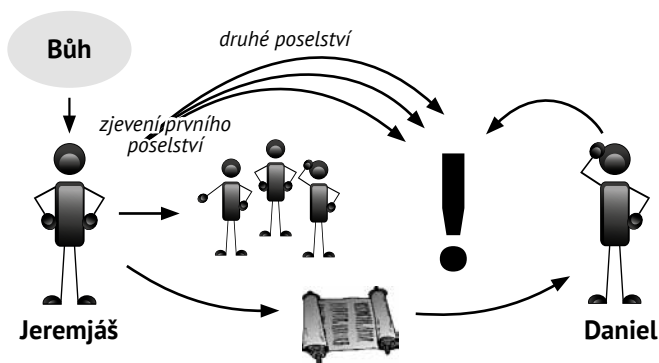

Jeremjáš mezi jiným prohlásil, že celý národ bude odveden do Babylona, pokud bude i nadále ignorovat Boha a jeho zákony. A co se stalo? Vše se naplnilo přesně tak, jak to Jeremjáš předpověděl. Byli poraženi Babyloňany, deportováni do zajetí a naplnilo se i mnoho dalších věcí, které Jeremjáš předpovídal. Toto jsou fakta. To se skutečně stalo a můžeme vše doložit i z dalších historických pramenů, nejen z Bible!

Tato skutečnost nás konfrontuje s vševědčností v předpovědích a s všemohoucností v naplnění těchto předpovědí, protože jen ten, kdo je vševědčí, může pravdivě předpovědět budoucí události. A jen ten, kdo je všemohoucí, může zařídit, aby se tyto věci také staly. Tady můžeme vidět, jak Bůh jedná ve světových dějinách.

Jednoduše ti ukážu, jak jeden z nejinteligentnějších lidí tehdejší doby rozpoznal důkaz Boží existence. Uvidíš, že to, co pochopil on, můžeš pochopit i ty. Mladý muž jménem Daniel byl s ostatními lidmi odveden do Babylona, jak to Jeremjáš předpověděl. Daniel byl velmi inteligentní, nemusel pracovat někde v kamenolomu, jeho schopnosti využili při práci ve správě Babylonské říše. Byl jedním z nejbrilantnějších myslitelů své doby a pochopil důkaz, že Bůh existuje, stejně jako ho můžeš dnes pochopit

i ty. Bůh nařídil Jeremjášovi, aby zapsal vše, co mu řekl (Jeremjáš 36,2). Jednoho dne získal Daniel tento Jeremjášův spis a přečetl si jej (Daniel 9,2).

A co zjistil? Přesně to samé, co mohl zjistit i kdokoliv jiný na celém světě. Všechno, co kdysi Jeremjáš předpověděl, se přesně uskutečnilo. Když si to Daniel uvědomil, udivilo ho to. Stejně se můžeš divit i ty, když zjistíš, že předpovědi o Ježíši Kristu se naplnily po 2 000 letech a že dnes o sobě více než 1000 lidí tvrdí, že jsou Kristus. Je to v principu stejné. Jakmile se předpověď splní, vyvolává to u každého údiv, protože instinktivně ví, že člověk není schopen předem vědět, co se stane. Toto lidské omezení musí být něčím překonáno. I když to člověk možná není schopen říci slovy, ví, že tu do hry vstoupila bytost vševědoucí a všemohoucí – tedy Bůh! K jakému logickému závěru tedy Daniel nakonec dospěl? „Jeremjáš měl před 70 lety skutečně pravdu! Bůh se mu opravdu zjevil a poslal jej. Jeho poselství o nutnosti obrácení bylo pravým Božím slovem. A my jsme se mu posmívali, zbili jsme jej, zavřeli do vězení a dál jsme hřešili jako dřív. Je to naše vlastní vina, že na nás přišla tato národní katastrofa!“

Daniel nebyl jen udiven, byl přímo šokován. Něco mu došlo. A co udělal? Sedmdesát let po Jeremjášově poselství si klekl na

kolena a reagoval na tehdejší poselství, protože se ukázalo jako věrohodné a důležité. **Ze 70 let starého poselství se díky Božímu důkazu – naplněné předpovědi – stalo poselství vysoce aktuální.** Daniel si náhle uvědomil svou vinu a vinu svého národa, obrátil se k Bohu a činil pokání. A tady se děje něco velmi důležitého.

Díky důkazu o Boží existenci poznáváme dva důvody vedoucí k tomu, že Bible je i dnes vysoce aktuální. Před našima očima a v naší době se vyplňují biblické předpovědi a z toho můžeme poznat, že poselství Bible je skutečně Božím slovem, které je třeba vzít vážně. Náhle se její poselství, její výpovědi a informace stávají nanejvýš aktuálními. Sedmdesát let poté, co Jeremjáš pronesl slova výstrahy, činil Daniel pokání za sebe a za svůj národ. Náhle jasně viděl, co je Boží vůle a jak bezbožně žili.

Zde vidíme, jak správně reaguje rozumné a logické uvažování člověka. Nejdřív člověk zjistí: „Biblická předpověď se do detailu naplnila.“ A logika člověku říká: „Tohle by člověk nemohl předem vědět a napsat, a proto za tím stojí někdo vševědoucí a všemohoucí.“ Dalším krokem v uvažování je pak skutečnost, že poselství Bible přijímám jako autoritu. Její informace se díky důkazu o Boží existenci stávají důvěryhodnými, člověk je začíná brát vážně a začíná na ně reagovat. Tak to prožil Daniel a může to tak prožít i každý jiný člověk. Každá jiná reakce by byla „nerozumná“!

Důležité: Nehovořím tady o několika náhodných skutečných předpovědích, ale Boží slovo sestává celkově z 31 176 veršů, z nichž 6 408 má přímou souvislost s důkazem Boží existence. Mluvíme tady o tisících předpovědí i s jejich naplněním. Předpovědi se naplňují v nejrůznějších oblastech života: v politice, společnosti, náboženství, přírodě... Skutečně ve všech oblastech života.

Tím ale náš příběh nekončí. Viděli jsme jen, jak Daniel nabyl svého přesvědčení, že se Bůh Jeremjášovi opravdu zjevil, přestože mu zpočátku nikdo nevěřil. Stejně jako Daniel může dnes každý moderní člověk pohledem do dějin poznat, že se Bůh Jeremjášovi musel zjevit! Jeremjášovy spisy obsahují „důkaz Boží existence“, a proto byly přijaty mezi biblické knihy – tedy kánon.

A teď se chceme podívat, jak a proč byl do Bible přijat rovněž Danielův spis. Tady poznáš „červenou stuhu“ Božího důkazu, která se vine napříč biblickými knihami.

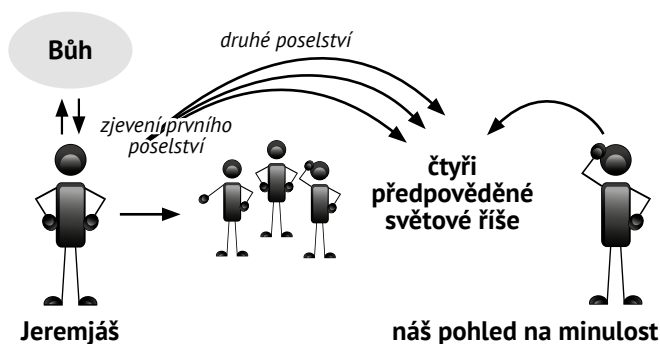
Daniel reagoval z hloubi srdce na Jeremjášovo poselství a důkladně si přečetl vše, co Jeremjáš napsal. Mimo jiné tam bylo napsáno, že doba zajetí lidu v Babylonu je omezena na 70 let (Daniel 9,2; Jeremjáš 25,11). Daniel se podíval do kalendáře a zjistil, že konec těchto sedmdesáti let je velmi blízko. Co tedy udělal? Pouze logicky zareagoval. Prosil Boha, aby tuto předpověď uskutečnil!

Tady vidíme, jak Bůh probouzí v člověku víru a jak Bůh člověka přivádí do života v harmonii se sebou samým a zapojuje ho do svých plánů. Předpověď, že zajetí skončí po sedmdesáti letech, se pro Daniela náhle stala věrohodnou. Proč? Protože viděl, že všechny ostatní předpovědi se přesně naplnily. Na tomto základě byla 70 let stará nabádání k pokání a také pozdější předpovědi najednou vysoce aktuální.

Přesně totéž prožíváme i my dnes, když vidíme, že se plní to, co Bůh předpověděl. Ve výsledku pak pochopíme, že máme Boží slovo vzít vážně. Stane se pro nás něčím opravdu důvěryhodným. Když pak zjistíme, že existují ještě nesplněné předpovědi pro budoucnost, pak můžeme bez velkých problémů předpokládat, že se rovněž naplní. Tady můžeš zřetelně vidět, že je naprosto rozumné věřit Písmu svatému a všemu, co obsahuje.

Překvapí tě, že z dějin opravdu víme, že zajetí Izraelců v Babyloně skončilo přesně po 70 letech, jak to Jeremjáš předpověděl a jak to Daniel očekával? Nikdo, kdo věří Božímu slovu, nebude zklamán. Daniel prožil naplnění tohoto Božího sdělení a také ty se dnes můžeš přesvědčit o tom, že tomu tak je! Všichni na celém světě se o tom mohou přesvědčit. Stačí jen znát Bibli a světové dějiny.

Jak už tu bylo řečeno, Danielův příběh tady nekončí. Poté, co činil pokání, se mu Bůh zjevil. A stejně jako Jeremjáš, dostal i Daniel od Boha zjevení, poselství pro lidi ve své době. Kromě toho dal Bůh také konkrétní rady, předpovědi a proctví pro budoucnost. A tady se už dostáváme k nejužasnějším historickým předpovědím, na které můžeme v Bibli narazit. **Daniel předpověděl čtyři světové říše (Daniel 2).**

Přesně podle těchto slov se pak vystřídala Babylonská říše, Médo-perská říše, Řecká říše a Římská říše. Daniel popsal tyto světové říše s mnoha charakteristickými znaky a vlastnostmi, které jsou naprosto jasné a zřetelné, např. převládající materiál v tehdejších zbraních. Římská říše byla „říší ze železa“, což ví každý, kdo kdy četl komiks o Asterixovi.

Pozor: Nemohu se zde všemu věnovat do hloubky, protože mi v této knize jde především o princip Božího důkazu a tyto „příběhy“ o čtyřech světových říších jsou velmi rozsáhlé.

- Nabízíme ti ale bezplatné studium, kde ti tyto detaily ukážeme a odpovíme na tvé konkrétní otázky.
- K tomuto tématu existuje také mnoho literatury. Americký specialista na světové dějiny prof. C. Mervyn Maxwell rovněž rozpoznal dějinné události, které byly v Bibli předpověděny, a napsal o tom knihu. Má v angličtině název „God Cares“ a rozhodně stojí za přečtení.

Jen vševědoucí Bůh je schopen předpovědět politické události celá staletí dopředu a jen všemohoucí Bůh se může postarat o to, aby také nastaly! Pro člověka je to nemožné, obzvláště ve světě, který se stále mění. Skutečnost, že se všechny předpovědi v Danielově proctví naplnily, nás opět přímo směřuje na Danielovo poselství a na poselství samotného Boha. Nemusíme žít se svými otázkami, domněnkami a dohady, ale můžeme se nechat vést Bohem a jeho slovem. Neudělal to Bůh skvěle?!

Naše otázka zněla: Proč máme věřit, že se Bůh zjevil nejdříve Jeremjášovi a pak také Danielovi? Jednoduše. Vidíme, že jsme tady konfrontováni s vševědoucností a všemohoucností, protože poselství Jeremjáše a Daniela se dopodrobna naplnila. Důvod, proč se Daniel nechal přesvědčit, že se Bůh Jeremjášovi skutečně zjevil, je stejný důvod, díky kterému můžeme uvěřit i my. Proto miliony lidí ve všech generacích až dodnes vědí, že se Bůh Jeremjášovi zjevil. Danielův spis byl rovněž přidán do Bible, protože v něm nelze přehlédnout důkaz Boží existence. Ve spojení mezi spisy Jeremjáše a Daniela poznáváme červenou nit tohoto Božího důkazu. Táhne se od předpovědi k naplnění a pak k další předpovědi a k dalšímu naplnění – napříč celými dějinami. A dokonce až za ně.

Někteří lidé tomu moc nerozumějí a přicházejí s námitkou: „To není žádný důkaz! Je to jen jedna předpověď z Bible a její naplnění je popsáno v té samé Bibli. To nemusí být pravdivé.“ Ale tak tomu není. Když Jeremjáš předpovídal události, ještě žádná Bible neexistovala. Ani když se ty věci plnily, ani tehdy Bible neexistovala. Když Daniel psal o svém zjevení, Bible také ještě neexistovala. Tyto události se staly a byly popsány, aniž by si někdo pomyslel, že jednou bude Bible existovat (kromě Boha). Teprve o staletí později byly tyto spisy dány dohromady do jednoho svazku a staly se Biblí právě proto, že si lidé uvědomili, že se tyto předpovědi opravdu naplnily. A tak i ty můžeš vidět, že existuje souvislost mezi spisem Jeremjáše a Daniela. A jak tyto dva spisy patří dohromady? Díky předpovědím a jejich naplněním, které se opravdu uskutečnily. Proto byly tyto dva spisy dány do Bible společně s mnoha dalšími.

Pokusím se to nyní ilustrovat na vyšetřovacích metodách. Představ si partu kriminalistů, kteří vyšetřují jistý případ. Shromažďují důkazy, sbírají stopy, vyslyšají svědky a z toho vznikne spis. Náhle přijde hlášení z kriminalistického ústavu a sděluje, že zajištěné stopy DNA se shodují s dalšími případy, které se odehrály před několika desetiletími. Co se tedy stane? Kriminalisté dají dohromady svůj spis s těmi dalšími z minulosti. Jak to? Vytáhnou staré spisy ze skříně, protože existuje zřetelná spojnice, že tyto činy spolu souvisí. A tak se staré spisy dají dohromady s těmi novými do jednoho společného svazku. Stejně tak je tomu i u Bible. Nikdo by u soudu netvrdil: „Genetické důkazy v jednotlivých spisech nejsou relevantní, protože jsou všechny v jednom souhrnném spise!“ To by bylo zcela absurdní! Je třeba znát důkazy v jednotlivých spisech a vědět, jak vznikl souhrnný spis, a pak už člověk nebude používat takové chabé argumenty.

Stejně tak tomu je i u Bible. Musíme znát příběh vzniku, důkazy pravdivosti – třeba naplněné předpovědi. Bible je souhrnný svazek různých knih a v každém jednotlivém spisu je možné rozpoznat důkaz Boží existence! A mimo to existuje dostatek

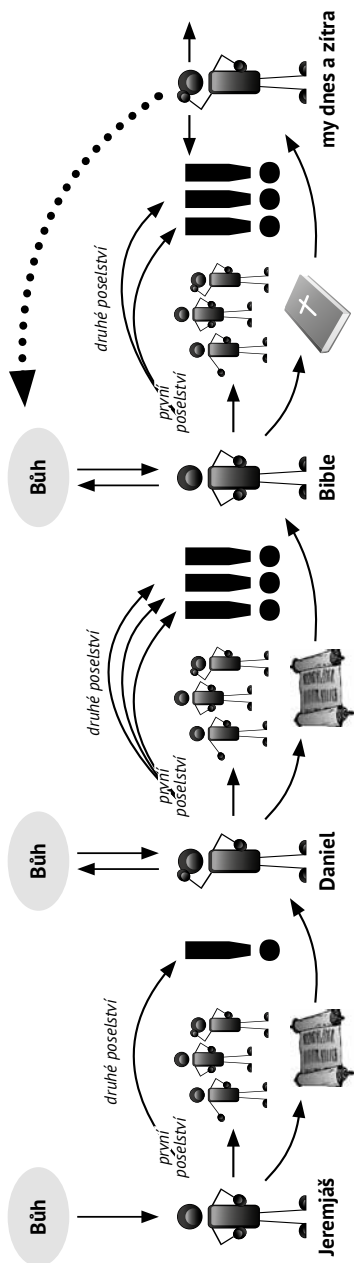
archeologických a dalších mimobiblických pramenů, které podporují věrohodnost Bible, jak ti rád ukážu i na dalších dějinných příkladech. Ale uvědom si jednu věc: Tyto spisy byly vybrány z množství dalších právě proto, že je v nich možno rozeznat důkazy Boží existence. Tím se odlišily od ostatních a byly zařazeny do Bible.

Řekli jsme si, že Bible má 66 knih, které byly napsány cca 40 autory v časovém rozmezí asi 1 600 let. Princip, o kterém jsem mluvil v souvislosti s Jeremjášem a Danielem, se táhne napříč všemi 66 spisy. Bůh se stále znovu zjevoval těm, kteří se díky těmto zjevením stali Božími proroky a také autory biblických knih. Toto se táhne jako rudá nit napříč dějinami. Ve všech generacích se naplňovaly biblické předpovědi. Každý člověk se tedy může přesvědčit o tom, že tyto spisy jsou Božím slovem. Také proto byly knihy shromážděny právě tímto způsobem. Neudělal to Bůh geniálně?!

Chtěl bych zde ukázat velmi zajímavý příklad ze světových dějin, kde můžeš vidět, jak se biblická proroctví naplňují. O těchto událostech můžeš číst v mnoha historických knihách. A přestože tě možná dějiny moc nezajímají, když uvidíš, že se tyto dopodrobna předpověděné dějinné události opravdu uskutečnily, pak ti údivem vypadnou oči z důlků!

Prorokovaný Boží soud nad Týrem

Týr byl kvetoucím fénickým obchodním centrem na pobřeží Středoziemního moře. Je o něm zpráva v historických záznamech už cca 2 000 let před naším letopočtem. Město mělo dvě části. Ta větší byla na pobřeží a ta menší na ostrově, který byl vzdálen asi 1 km od přístavu. Ostrov sloužil obyvatelům města jako pevnost. Lodě přivážely do Týru zboží z celého Středomoří. Cenný sortiment, se kterým se obchodovalo, je jmenovitě zmíněn v Bibli (Ezechiel 27). Zpracování kovů se posunulo na novou

úroveň a dokonce i král Šalomoun pozval do své země odborníky na slévárenství právě z Týru (1. Královská 7,13.14). Ale kromě technologického vzestupu rostla stejně i pýcha tamějších lidí.

„Toto praví Panozník Hospodin: Týre, ty jsi říkal: Já jsem dokonale krásný“ (Ezechiel 27,3).

„Jsem Bůh, sedím na božském trůnu v srdci moří“ (Ezechiel 28,2).

Taková namyšlenost byla obrovským problémem ve všech dobách a je jím dodnes. Mnoho obchodních cest vedlo tehdy přes Izrael, proto se Izraeli také říkalo „Vrata národů“. Poté, co do Izraele vtrhli nepřátelé, měl Týr pro Boží lid jen výsměch a urážky a myslel sobecky jen na vlastní obohacení.

„Ha, je rozbit, on, vrata národů, otevřel se mi vstříc, naplním se tím, co je v troskách“ (Ezechiel 26,2).

Právě pro jejich velikášství, proto, jak se vysmívali Božímu lidu, a také kvůli jejich pýše, s jakou vystupovali vůči Bohu, nechal Bůh na přelomu let 587/586 př. n. l. vynést skrze proroka Ezechiele soud nad tímto městem. To, že byly Ezechielovy spisy sepsány ještě před naplněním proroctví, je vědecky dokázáno díky nalezeným svitkům. Rád bych zde jmenoval některé z podrobných detailů zmíněného proroctví. Uvidíme, že se dopodrobna naplnilo vše, jak to Bůh předpověděl.

Týr má být zničen mnoha národy, ne pouze jedním: *„Jsem proti tobě, Týre, přivedu na tebe mnohé pronárody, jako když moře přivádí svá vlnobití. Zničí hradby Týru, zboří jeho věže...“* (Ezechiel 26,3.4a).

Z Týru zbudě jen holá skála, na které budou rybáři sušit své síťe: *„... učiním jej holou skálou. Staneš se místem v moři, kde se suší síťe. Já jsem promluvil, je výrok Panozníka Hospodina, lupem pronárodů se stane“* (Ezechiel 26,4b.5).

Babylonský král Nebúkadnesar přepadne Týr jako první: *„Hle, od severu přivádím na Týr Nebúkadnesara, krále babylónského, krále králů, s koni, vozy a jezdci, a shromáždění početného lidu“* (Ezechiel 26,7).

Sutiny města budou vrženy do moře: „*Ukořistí tvé jmění, uloupí tvé zboží, zboří tvé hradby a rozmetají tvé skvělé domy; tvé kamení, dříví i prach svrhnou do vod*“ (Ezechiel 26,12).

Je pozoruhodné, s jakou precizností předpověděl Bůh tato proroctví, která si můžeme přečíst pouze v Písmu svatém. O konkrétním naplnění pak najdeme informace v různých archeologických či historických pramenech.

Naplnění

V roce 585 př. n. l., tedy už rok po vyslovení proroctví, přišel skutečně **Nebúkadnesar** s velkou babylonskou armádou, obléhal Týr dlouhých 13 let (až do roku 573 př. n. l.) a zabral jeho pobřežní část. V roce 539 př. n. l. si pak **Kýros** (zakladatel a král perské říše) podmanil babylonskou říši. Tím se **Týr** dostal pod perskou nadvládu. První dvě proroctví se tedy naplnila, ale ostatní ještě čekala na své splnění. Uběhlo mnoho času, ale pravdivost Božích výroků se měla prokázat. Celých 252 let po vynesení soudu přitáhl v roce 334 př. n. l. makedonský král Alexandr Veliký do Persie a porážel při své cestě do Egypta jedno město za druhým. Jen silně opevněné a zabezpečené město Týr se nechtělo vzdát. **A tehdy se Alexandr Veliký rozhodl uskutečnit plán, který v dějinách neměl obdoby. Nechal zbořit pobřežní část Týru, jak Bůh předpověděl, a ze sutin města vybudoval 60 metrů široký násep směrem k ostrovu. Když byly spotřebovány všechny trámy a kameny, nechal vybrat i hlínu zpod města. Týr byl doslova „ponořen do moře“, jak to bylo popsáno v proroctví. Jak přesně to vše Bůh předpověděl!** Skoro 1 km dlouhý násep byl opatřen štíty, které chránily útočníky. Po dokončení valu nechal Alexandr Veliký dovézt obléhací věže, které byly tak vysoké, že v nich bylo vybudováno 20 pater. Byly to ty nejvyšší obléhací věže, které kdy byly v boji nasazeny, a přesahovaly městské zdi o celých 50 metrů. Ostrovní pevnost neměla nejmenší šanci, když k ní po sedmi měsících obléhání přijely po

náspu tyto obléhací věže. Tak byl poražen i poslední opěrný bod Týru a celé město bylo přitom doslova hozeno do moře – jak bylo předpověděno. Záměrem Alexandra Velikého zcela jistě nebylo plnit biblické proroctví. Přesto se stal po cca 250 letech zvláštním způsobem vykonavatelem Božího soudu nad Týrem.

Ještě dnes si přesně pamatuji, jak jsem se cítil, když jsem si tuto skutečnost uvědomil. Každý, kdo vše opravdu pochopí, se bude divit! Takový člověk zjistí úžasnou věc – Bůh je tady! On tady působí. Dějiny, život, vše najednou dostává nový rozměr. Už najednou není problém v Boha věřit. Když člověku dojdou tyto souvislosti, pak najednou vidí vše v novém světle. Není divu, že Ježíš říká: „Já jsem světlo světa!“ Potřebujeme totiž Ježíšovu pomoc a Boží slovo, aby osvítilo naše myšlení.

BOŽÍ STANOVISKO K JEHO DŮKAZU

KAPITOLA 4

Není to tak, že by někdo při čtení Bible vymyslel důkaz o Boží existenci, ale Bůh sám nám dává stále znovu a znovu důkazy o tom, že existuje a vstupuje do našich životů. Říká zcela jasně, že pravdivé předpovědi a jejich naplnění jsou jedním ze způsobů, jakými dokazuje svou existenci a svou moc.

„Hle, už nastalo, co bylo na počátku, teď oznamuji nové věci. Dříve než vyraší, vám je ohlašuji“ (Izajáš 42,9).

„Ať se vespolek shromáždí všechny pronárody, národy ať se spolu sejdou. Kdo z nich co oznámí? Kdo z nich nám ohlásí, co bylo na počátku? Ať postaví své svědky a ospravedlní se! Lidé o tom uslyší a řeknou: ‚Je to pravda‘“ (Izajáš 43,9).

„Od počátku oznamuji, co se v budoucnu stane, od pradávna, co se ještě nestalo. Pravím: Moje rozhodnutí platí a co se mi líbí, uskutečním“ (Izajáš 46,10).

Bůh nám dává rozumné a logické důkazy o tom, že opravdu je – dokazuje svou vševědoucnost a všemocnost tak, že vysloví předpověď, která se naplní. Svolává všechny národy, aby se o těchto souvislostech přesvědčily. Žádá (ironicky a posměšně) všechna náboženství, aby udělala totéž, což samozřejmě nemohou! Tím,

že se jeho předpovědi přesně naplňují, se Bůh dokazuje každému člověku, který je ochoten správně uvažovat.

Tady tedy vidíš, že důkaz o Boží existenci není něco, co by si vymyslelo pár mazaných lidí, ale Bůh sám se rozhodl tímto způsobem prokázat to, že je. Bůh sám vidí prokazatelnou souvislost mezi svými předpověďmi a jejich naplněním jako důkaz o sobě! Proto se stále znovu divím, když slyším kazatele říkat: „Důkaz Boží existence neexistuje.“ Copak nečtou svou Bibli? Copak nevidí ty nejdůležitější souvislosti? A skutečně. Pět let jsem studoval teologii, poznal jsem během 40 let všechny možné křesťanské proudy v Evropě a mohu tě ubezpečit, že na mnoha teologických školách se učí všechno možné i nemožné, ale ne Bible. Není proto žádný div, že mnoho „teologů“ a „křesťanů“ vůbec nevěří Bibli ani v Boha, ale jen udržují tradice a vznášejí se v „křesťanských iluzích“! A mnozí, kteří z nějakého důvodu v Boha věří, nevědí, že sám Bůh prokazuje věrohodnost svého slova. To je podobné, jako když člověk pro samé stromy už nevidí les. Ale Bůh nám říká, že má důkaz své existence, a dává nám ho! Existují rozumné, logické a vědecky prokazatelné důvody, proč měli Petr a Pavel pravdu, když prohlašovali:

„Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha...“ (2. Timoteovi 3,16).

„Tím se nám potvrzuje prorocké slovo, a činíte dobře, že se ho držíte...“ (2. Petrova 1,19).

ZTĚLESNĚNÝ DŮKAZ BOHA

KAPITOLA 5

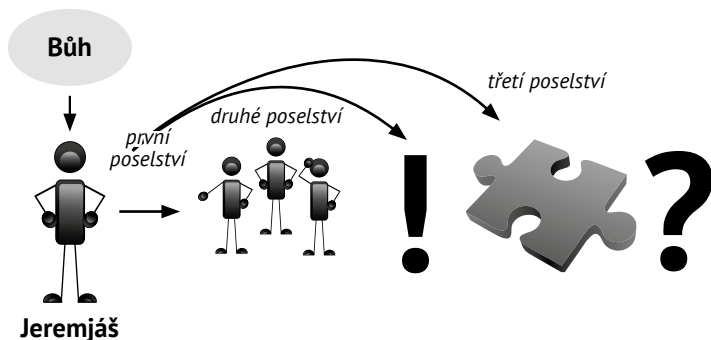
Jestliže pochopíš princip toho, jakým způsobem nám Bůh dokazuje, že je, pak můžeš na tomto základě pochopit i ztělesněný důkaz Boží existence. Otázka zní: Jak je možné, že nespočet lidí věří, že Ježíš je skutečným Bohem? Je to prosté: Ježíš Kristus je středem důkazu o Boží existenci. Chci ti ukázat souvislosti. Zjistili jsme už, že Bůh se zjevil některým lidem:

- zaprvé, dal jim poselství pro jejich dobu,
- zadruhé, dal jim předpověď pro budoucnost.

Naplnění těchto předpovědí pak vždy tyto lidi potvrdilo jako „Boží proroky“. A teď pojďme o krok dále.

Tito proroci dostali také **třetí typ** poselství a ten je mimořádně zajímavý. Stále a opakovaně dával Bůh prorokům „poselství jako dílky skládky“. Tím mám na mysli toto: U puzzle se obrázek rozdělí na malé části. Žádný z těch kousků nestačí sám na to, aby poskytl představu, jak vypadá celý obraz. Člověk musí dát všechny dílky na správné místo, aby se objevil kompletní obraz. Přesně taková poselství, malé dílky, dal Bůh prorokům, kteří veřejně vystupovali staletí před Ježíšovým narozením.

Už jsem zmiňoval, že Bible sestává z 66 spisů. Důležitá je ale skutečnost, že 39 těchto knih bylo napsáno před dobou, ve které Ježíš žil, a 27 jich bylo napsáno až po jeho smrti. Proroci z 39 spisů před Ježíšem dostali zaprvé od Boha poselství pro svou dobu, zadruhé dostali předpovědi pro budoucnost a zatřetí ještě jeden nebo více dílků tohoto speciálního poselství.

Proroci vždy rozuměli tomu prvnímu typu poselství, určenému lidem v jejich době. Rozuměli často také zvěsti určené do budoucnosti. Ale většinou nechápali jednotlivé dílky toho velkého proroctví. Nevěděli, jak mají tyto dílky puzzle složit. Ani proroci totiž nevědí všechno. V Bibli se vždy znovu setkáváme s tím, že proroci neměli sami o sobě schopnost znát budoucnost. Mohli vidět jen určité věci, jestliže jim je Bůh zjevil. V opačném případě se mohli snažit ze všech sil, ale v řešení svých otázek se nedostali ani o krok dále.

Bůh plánoval, že v Ježíši Kristu sestoupí na tento svět. Že je to nutné, to věděl dříve, než stvořil svět a lidi (více k tomuto tématu později). Tato mimořádně důležitá mise musela být dobře připravena a provedena, a to tak, aby byla věrohodná i pro moderního člověka. Proto Bůh spojil tuto misi s důkazem o své

existenci. Bůh nám předem oznámil mnoho podrobností o tom, jak se stane člověkem, jaké bude jeho poslání i život zde na zemi. Tato prorocství rozdělil mezi nejrůznější proroky, kteří je ve své době zvěštovali.

Dřív než Bůh v Ježíši přišel na tento svět, naplnilo se mnoho předpovědí jako důkaz Boží existence, jak můžeme vidět díky Jeremjášovi, Danielovi a Týru. Když pak Ježíš přišel na svět, uskutečnil se Boží záměr dokázat svou existenci v jeho osobě! Ježíš v celém svém životě a díle spojil těchto 330 dílků puzzle do jednoho úžasného obrazu. To je třeba pochopit a prožít. Prorok Jan Křtitel, který to prožil, byl posledním prorokem před Ježíšem a dostal od Boha poslání, aby vyzýval lidi k pokání a obrácení. Měli se nechat pokřtít a tím vyjádřit, že si uvědomují své hříchy a prosí Boha, aby je očistil a odpustil jim. Co však Jan nevěděl, bylo to, jak Bůh chce lidem odpustit. Jan měl své povolání, svůj úkol, ale neměl ani ponětí, jak to Bůh naplánoval dál. Ježíš k němu přišel a chtěl být od něj pokřtěn. Tomu Jan nerozuměl. Nějak mu to s jeho povoláním nešlo dohromady. Ale Ježíš mu napověděl: „*Připusť to nyní; neboť tak je třeba, abychom naplnili všechno, co Bůh žádá*“ (Matouš 3,15). A tomu už Jan vůbec nerozuměl, ale začal o těchto věcech přemýšlet. Začal si skládat jednotlivé dílky dohromady. Ptal se nejspíše Boha v modlitbě, jak si má vše vysvětlit. A najednou mu to došlo! Jan si vzpomněl na jeden dílek puzzle, který pronesl Izajáš před 700 lety!

„Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech. Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před strážáči zůstal němý, ústa neotevřel“ (Izajáš 53,5–7).

A tehdy pochopil, proč se Ježíš chtěl nechat pokřtít, a zvolal:

„Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa“ (Jan 1,29).

Co ve skutečnosti Janovi došlo? Jak dal dohromady ty dílky puzzle, které znal? Pokusím se ti to vysvětlit na jednom příkladu: Představ si, že máš špinavé nádobí a čistou vodu. Když nádobí umyješ, pak máš nádobí čisté a vodu špinavou. Když do vody ponoříš čistou houbu na umývání, pak houba nasaje špinavou vodu – a přesně to tady symbolicky udělal Ježíš. Lidé znečištění hříchem se nechali Janem pokřtít. Toužili po odpuštění hříchů. Ale voda jejich hříchy nemohla smýt. Ani Jan Křtitel nemohl jejich hříchy odpustit. Proč se tedy Ježíš chtěl nechat pokřtít? On jediný nepotřeboval žádné odpuštění. On byl bez hříchu a bez viny. Jako čistá houba Ježíš vzal na sebe špínu hříchů všech lidí a nesl hříchy celého světa. Nesl je až na kříž a na kříži za ně zaplatil. Proto Ježíš řekl: *„Nech to nyní, neboť tak je třeba, abychom naplnili všechno, co Bůh žádá.“* Petr napsal poté, co Ježíš dokončil své dílo na kříži:

„Vždyť i Kristus dal svůj život jednou provždy za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu. Byl usmrčen v těle, ale obživen Duchem“ (1. Petrova 3,18).

Pavel pak psal o „ospravedlnění z víry“ (Římanům 1,16.17). Tady byla spravedlnost Boží naplněna. Ježíš vzal na sebe trest, který si nezasloužil, abychom my nemuseli dostat, co jsme právem zasloužili. Jestliže Ježíši věříme, dostáváme díky němu odpuštění a stojíme před Bohem ospravedlněni.

Ježíšův křest byla první událost jeho veřejné činnosti, smrt na kříži byla tím posledním, co Ježíš na veřejnosti učinil! To je rám obrazu skládky. A to je to nejdůležitější! Jan pochopil to, co můžeme pochopit i my na příkladu obětního beránka. Proto zvolal: *„Hle, Beránek Boží, který snímá hříchy světa!“*

Na tomto příkladu můžeš vidět, jak Ježíš skládal svým životem jeden díl skládky za druhým. Snad asi neexistuje nic napínavějšího než to uvidět, uvědomit si to a pochopit! Z celkem 330 proctví Ježíš naplňoval jednu předpověď za druhou! Pojdme se podívat na několik dílků této skládky.

Prorok Micheáš např. zvěstoval o 500 let dříve, než se to skutečně stalo, že věčný král přijde na svět v Betlémě:

„A ty, Betléme efratský, ačkoli jsi nejmenší mezi judskými rody, z tebe mi vzejde ten, jenž bude vládcem v Izraeli, jehož původ je odpradávná, ode dnů věčných“ (Micheáš 5,1).

Prorok Izajáš předpověděl o 700 let dříve, než k tomu došlo, že Ježíš bude trpět a zemře. Dostal od Boha zjevení, viděl Ježíše na kříži a dostal poselství, o čem to zjevení je, aby pak nikdo nemusel spekulovat, co se to vlastně na kříži odehrálo.

„Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech. Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před střihači zůstal němý, ústa neotevřel“ (Izajáš 53,5–7).

Mnoho detailů z Žalmu 22 se naplnilo na kříži, když Ježíš umíral. Stačí jen otevřít Bibli. Mimochodem, na kříži se naplnilo více než 30 různých proctví a předpovědí, které byly vyřčeny staletí a dokonce i tisíciletí dříve, než daná situace nastala! Celý Ježíšův život od narození až do smrti a zmrtevýchvstání byl předpověděn!

Bůh však tyto informace nedal postupně v chronologickém pořadí, ale promíchal je jako dílky skládačky, jako když člověk obrátí krabici vzhůru nohama. V době před Ježíšovým veřejným vystou-

pením nikdo nechápal, co se bude skutečně dít. Dokonce ani „velký prorok Jan“ nechápal víc, než kolik mu dal poznat Bůh! Důvod Ježíšova utrpení a smrti zjevil Bůh o 700 let dříve a způsob jeho narození o celých 500 let dříve. Proč to tak udělal? To je prosté. **Aby zamezil manipulaci.** Tehdejší znalci prorockých spisů chápali, že se má udát něco obrovského, a také s mimořádně napjatým očekáváním prožili naplnění těchto předpovědí, ale předem nevěděli, kdy a jak se to odehraje! Nikomu se nepodařilo složit tyto dílky přesně k sobě. Jak je možné, že se král narodí v chlévě? A je-li to věčný král, jak to, že pak trpí a umírá? Jak může zemřít, když má žít věčně? Ještě nerozpoznali celý obraz jako zvláštní poselství s konkrétním naplněním, protože Bůh tyto dílky skládačky vložil do jiných souvislostí jeho poselství, jak můžeme vidět obzvláště v Žalmu 22. Tehdejší znalci Písma svatého si všimli jen toho, že se stane něco opravdu důležitého, něco rozhodujícího pro světové dějiny. Přijde Mesiáš, někdo se jménem „Bůh s námi“, ale nerozuměli souvislostem. Ovšem pozor, Bůh také nechtěl, aby rozuměli více, čímž znemožnil manipulaci. A protože chtěl sám tyto dílky skládačky složit v Ježíši Kristu, přál si, aby každý mohl rozpoznat zřetelné naplnění všech těchto předpovědí právě v Ježíši Kristu!

Zkoušel jsem si jednou postavit puzzle. Po několikátém obracení dílků sem a tam jsem ztratil trpělivost. Brzy jsem se přistihl při tom, jak se snažím jeden dílek vmáchnout mezi jiné, ačkoliv tam neseděl přesně. To samozřejmě není smyslem věci. Tak jsem to vzdal. Asi by nebylo moc moudré takhle dál pokračovat – násilím vtlačit dílky skládačky, i když obraz kolem tomu neodpovídá. Přesně totéž dělali někteří lidé v Ježíšově době. Někteří „chytří“ lidé začali vykládat dílky „skládačky“ a násilím se je pokoušeli dát dohromady s tím, k čemu se ve skutečnosti nehodily, přestože byly v naprostém nesouladu s biblickými výroky.

Tak mezi obyvatelstvem převládalo nadšené očekávání předpověděného Mesiáše, ale vinou nesprávných interpretací očekávali

mnozí lidé politického osvoboditele! Někoho, kdo zničí římské okupanty. A protože se drželi svých spekulací a nesprávných výkladů, byli slepí k tomu, co Ježíš činil. Měli už svůj, násilím složený hotový „obraz“ a živý Ježíš se nehodil do tohoto jejich výtvoru. Přestože ho pozorovali a hodnotili ze všech stran, nemohli pro něj ve svém obraze najít místo. Ježíši se dařilo znovu je „převést“. Znovu a znovu museli uznat, že Ježíš má pravdu. Ale tím byl podkopáván jejich světonázor, jejich pohled na sebe samé i jejich pohled na Boha. Všechno bylo najednou jinak, než si doposud mysleli. Mohli si sice uvědomit, že jejich náboženství nabralo nějaký špatný směr, ale jim šlo především o moc. Šlo o úctu a postavení a toho nebyli ochotni se vzdát. Jejich náboženský zápal stoupal víc a více. Ježíšovým činům a slovům správně nerozuměli a nesprávně je interpretovali. Požadovali od něj znamení, ale když pak nějaké uviděli, vedlo je to spíše k vzteku! Tyto divy se totiž neslučovaly s jejich představami o Bohu a Mešiáši, a tak podle nich musely pocházet od satana! Smutné. A to vše jen proto, že biblické dílky „skládanky“ násilím vtlačili tam, kam se jim to hodilo a odpovídalo to jejich touze po moci.

Mnozí k tomu mají sklon i dnes. Vybírají si z Bible to, co se jim hodí, a vše ostatní ignorují. Mezi motorkáři, kde jsem se dlouhé roky pohyboval, znala většina lidí verš, kde Ježíš proměnil vodu ve víno. Ten rádi citují, když si opilí přitukávají na zdraví. Někteří pak ještě znají to místo, kde Ježíš říká, že věřící by měl nastavit i druhou tvář, když ho bijí. To jsou samozřejmě extrémy. Ale tento způsob zacházení s Bibli je široce rozšířený. Mnozí si z Bible vybírají pouze to, co jim nabízí hezké pocity, co jim dává za pravdu, a tak vytrhují texty ze souvislostí, násilím k sobě vmačkávají různé „dílky skládačky“ a dělají z nich svůj „vlastní obraz“.

V Ježíšově době byl tento nebezpečný způsob výkladu Bible běžný. Proto není těžké pochopit, že Ježíš před nimi už ani nechtěl konat zázraky, protože bez znalosti Písma svatého jsou znamení a divy k ničemu! Pro toho, kdo nezná Písmo svaté, jsou dokonce znamení a divy marné, někdy i nebezpečné! Takový

člověk sice prožije zázrak, ale vyloží si ho zcela nesprávně. Ježíš lidi stále znovu upozorňoval na to, že jejich rozhodující chyba spočívá v tom, že neznají Písmo svaté! Proto také nebyli schopni posoudit „znamení času“.

„Ježíš jim odpověděl: ‚Mylíte se, neznáte Písma ani moc Boží‘“ (Matouš 22,29).

„A ráno: ‚Dnes bude nečas, slunce vychází do mraků.‘ Vzhled oblohy umíte posoudit a znamení časů nemůžete? (Matouš 16,3).

O tom, co zde Ježíš říká, se dnes můžeme přesvědčit. Pokud známe Bibli, můžeme rozpoznat „Boží moc“ působící ve světových dějinách. Předpovědi se naplňují. Neomezená vševědoucnost a všemohoucnost se projevuje! Lidé vždy mohli posuzovat „znamení času“, pokud znali Písmo svaté. To platí i dnes.

Ale ne všichni byli tehdy zaslepení. Když začal Ježíš veřejně působit, mohl každý znalec Písma svatého jasně vidět, že Ježíš spojuje jeden „dílek skládky“ vedle druhého, až z toho vznikl kompletní obraz! Od svého narození až do své smrti naplňoval Ježíš jednu předpověď za druhou. To vše je tak fascinující, že pokud člověk chápe všechny souvislosti, bude se tomu divit s vytřeštěnými očima. Mnozí to nevědí a čtou zprávy o Ježíši jako nějaké nudné čtení a zastaralé příběhy. Ale dej si při čtení evangelií pozor na to, jak často Ježíš říká: „Dnes se toto slovo z Písma naplnilo před vašimi očima...“ Ježíš složil puzzle! Začni nejlépe u Matoušova evangelia. Už v prvních kapitolách uvidíš, jak se stále opakuje: „To se stalo, aby se naplnilo, co bylo tam či onde ve Starém zákoně napsáno.“ Naplňuje se jedna předpověď za druhou.

Když Ježíš začal naplňovat předpovědi, byla to pro všechny pozorovatele ohromná výzva, obzvláště pro ty, kteří byli Ježíši blízcí. Už Jan Křtitel musel usilovně hledat odpovědi – a to jde bez znalosti Písma svatého dost špatně. I Ježíšovi učedníci

museli stále znovu měnit své zažité způsoby myšlení. Všichni měli o Bohu své vlastní představy a výklady. Ale Ježíš jim zjevil o Bohu pravdu, což je stále znovu a s novou naléhavostí vedlo k tomu, aby přehodnotili své představy a změnili svůj život. Ježíš vzbudil zájem lidí díky znamením a divům, ale také stále odkazoval na již existující spisy – 39 knih Starého zákona. Kde to šlo, tam lidem vysvětloval Boží slovo. Ježíš tehdy lidi vedl k úžasnému procesu změny myšlení a jeho 12 učedníků to prožilo nejinenzivněji. Museli uvažovat novým způsobem ve všech oblastech života, protože i oni si spojovali naděje na osvobození od nepřátel s postavou Mesiáše. Už přímo viděli, jak je Ježíš osvobodí od Římanů a oni budou vedle Ježíše sedět na trůnech. Ale Ježíš je vyváděl z omylů a bořil jim jejich vzdušné zámky. Museli pochopit, co je skutečným Božím záměrem. Bylo to něco mnohem většího a mnohem úžasnějšího! Ale k tomu se vrátíme později.

Už samotná skutečnost, že Ježíš naplnil všechny tyto dílky skládačky, je v dějinách našeho světa něčím jedinečným. Žádný člověk, který založil nějaké náboženství, nebyl předpověděn dříve, než žil. U mne samotného rodiče ani nevěděli, jestli budu chlapeček nebo holčička. Co věděli lidé před sto lety o tobě?! Ale Ježíšův život, jeho působení a smrt, to vše bylo dopodrobna a do detailu předpověděno celá staletí dopředu!

Setkáváme se s předpověďmi, při jejichž naplnění jsou překračovány hranice lidských schopností. Byly předpověděny divy a znamení, které nemohl naplnit žádný člověk. Ale Ježíš je vykonal přesně tak, jak bylo předpověděno.

Existovaly předpovědi, které bylo těžké naplnit. Například utrpení a smrt. Kdo by chtěl naplnit takové předpovědi?! Nikdo! Ale i tyto předpovědi Ježíš naplnil na kříži. Jeho utrpení a smrt na kříži nebyly nehodou ani náhodným tragickým koncem! Naopak, staly se vrcholem světových dějin! Právě zde byl klíčový

etapový cíl, který si Bůh vytyčil ve svém plánu se světem a lidmi. Právě zde můžeme rozpoznat, jak nás Bůh opravdu miluje. Jen zde můžeme získat odpuštění svých hříchů a znovu se obrátit k Bohu, abychom s ním žili v harmonii!

V této knize mi jde v první řadě o důkaz Boží existence a další otázkou je: Jak můžeme věřit, že je Bůh skutečně Bohem? To je třeba nejprve vysvětlit.

JEŽÍŠ – BŮH NEBO PSYCHOPAT?

KAPITOLA 6

Jednou jeden z Ježíšových učedníků svému mistru řekl:

„Pane, ukaž nám Otce, a víc nepotřebujeme!“ Ježíš mu odpověděl: „Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce. Jak tedy můžeš říkat: Ukaž nám Otce?““ (Jan 14,8).

Co bys dělal, kdyby se u tvých dveří postavil někdo, kdo by o sobě tvrdil, že je Bůh Otec? Zavolał bys policii nebo nebo by sis zašel pro pepřový sprej? Takoví lidé mohou být nebezpeční! Kdo o sobě tvrdí, že je Bůh, je buď blázen, nebo má pravdu. To nám naše rozhodování dost zjednodušuje. Jedna věc je totiž jasná. Ježíš je buď tím, co o sobě tvrdí, nebo je to velikášský psychopata. Buď má pravdu, nebo je to největší blázen a svůdce, jaký kdy po světě chodil! Mezi těmito dvěma možnostmi není žádná střední cesta.

Chtěl bych dodat jen jednu věc: Ježíš nikdy neřikal, že chce založit „světové náboženství“. Nezapletl se nikdy s „náboženskými špičkami“ své doby. Ti všichni přicházeli za ním, aby jej slyšeli a viděli, a všichni jej chtěli získat pro své hnutí. Liberální saduceové, zákoničtí farizeové, politicky aktivní herodiáni... Ježíš se

nenechal zatáhnout do žádné z těchto náboženských frakcí. Na těchto náboženstvích bylo nebezpečné, že všichni měli kousek pravdy! U těchto názorových směrů, hlásících se k Božímu lidu, šlo vždy o deformaci pravdy! Tito lidé měli Písmo svaté ve svých rukou, ale nesprávně jej vykládali. To je mnohem nebezpečnější než zcela falešné náboženství. Stoprocentní lež lze snadno prokouknout, ale když je na ní „něco“ pravdy, pak je to složitější. A v Ježíšově době to bylo mimořádně obtížné. Ani dnes to není snadné. Všichni teologové se odvolávají na Bibli, všichni kazatelé z ní čtou... Ježíš konal to, co bylo pro všechny lidi kolem nepochopitelné: Tvrdil, že On sám je Bohem! To na ně bylo příliš. Tento názor byl neslýchaný. Ježíš pohrdal jejich nábožností (nazýval je pokrytci, bludaři, vlky v ovčím rouše, falešnými proroky, plemenem zmijí...) a tvrdil o sobě, že je Bohem! Na světě v podstatě nebyl nikdo, kdo by razantněji vystupoval proti nesprávnému náboženství než Ježíš, a je proto pro mne nepochopitelné, že jej někteří teologové představují jako sjednotitele světových náboženství.

Kriticky uvažující člověk by řekl: Dobře, pochopil jsem, Ježíši, že o sobě tvrdíš, že jsi Bůh. Ale kde je nějaký důkaz?! To o sobě přece může říci každý! Dokaž to!

S tím neměl Ježíš problém, protože je to to nejmenší, co může a musí (!) udělat, když nás všechny tak zřetelně varuje, abychom nekriticky nevěřili různým náboženstvím a církevním tradicím. Ježíš varoval před falešnými proroky, před bludy, před nesprávnými myšlenkovými proudy v církvi ještě předtím, než samotná církev existovala! Proto musel na druhé straně poskytnout jasný důkaz, abychom mohli rozlišit mezi pravdou a podvodem. Podívej se na to, co Ježíš říká. Poznáváš, jak používá důkaz o Boží existenci, aby prokázal to, co o sobě tvrdí?

„Říkám vám to již nyní předem, abyste potom, až se to stane, uvěřili, že já jsem to“ (Jan 13,19).

Ježíš neříká: „Prostě mi musíte věřit! Nic přesnějšího se neví, držte se věrně vaší tradice. Nezáleží na tom, čemu věříte, hlavně že budete věřit.“ Ježíš také neříká: „Ve všech náboženstvích je pravda, hlavně že v něco budete věřit a budete na sebe hodní.“ Ne! Ježíš se prokazuje jako Bůh a dává nám pádný důvod, abychom mu věřili. Ježíš dokazuje, že je skutečně tím, za koho se prohlásil. A dokládá to tím, že činí přesně to, co vždy dělal Bůh. Ježíš se prokazuje tím, čím se vždy prokazoval Bůh. Dnes by možná řekl toto:

„Opravdu chápu, že musíš pochybovat o mém tvrzení, že jsem Bohem, pokud jsi rozumný člověk. Na každém rohu totiž stojí lidé, kteří tvrdí totéž. Ale já ti dokážu, že mám pravdu. Dokážu vám všem, že to jsem skutečně já. Pojďme to udělat takhle: Udělám přesně to, čím se prokazoval Bůh v celých dějinách. Řeknu vám dopředu několik věcí, a pokud nastanou, můžete mi věřit, že jsem to já – vševědoucí a všemohoucí. Jen Bůh totiž může věci předpovídat a postarat se o to, aby se také uskutečnily!

To je způsob, jakým se Ježíš prokazuje. A my máme navíc výhodnou perspektivu. Můžeme se podívat 2 000 let zpátky a ověřit si, co se s Ježíšovými předpověďmi stalo. Vezměme si jednoduše Ježíšovu promluvu z Matouše, 24. kapitoly: Tam předpovídá mnoho věcí – např. zničení chrámu, což bylo v tehdejší době nepředstavitelné. Chrám byl ale v roce 70 n. l. prokazatelně zničen, přesně tak, jak to Ježíš předpověděl. Ježíš také předpověděl celosvětové pronásledování křesťanů ještě dříve, než nějakí křesťané vůbec existovali. Dopředu prohlásil, že se jeho poselství bude šířit ke všem národům, přestože v době, kdy toto říkal, byla kolem něj hrstka učedníků, kteří jeho poselství vlastně ani správně nechápali.

Rozhlédni se dnes kolem sebe! Předpověděl také to, že v křesťanství dojde k velmi neblahým věcem, a to dříve než nějaký křes-

tané byli. A ty můžeš všechny tyto věci dnes vidět. Ježíš předpověděl jako znamení brzkého konce světa, že přijdou falešní Kristové, již v době, kdy ještě nežil ani jediný křesťan, a dnes víme o 1000 lidech, kteří se za Krista vydávají (podle televizní reportáže Spiegla).

Ježíš také pro stejnou dobu oznámil, že přibude přírodních katastrof, nemocí, epidemií a válek. Tyto věci označil za „porodní bolesti“ a to je na jeho předpovědi v této kapitole to nejužasnější. V jeho době neexistovaly žádné statistiky ani tabulky. Ale Ježíš použil příklad, který snad ani nemohl být přiléhavější. Porodní bolesti u ženy přicházejí ve stále kratších intervalech a jsou stále silnější. Přesně to dnes můžeš vidět po celém světě, když budeš sledovat zprávy. Stoleté povodně a záplavy přicházejí ve stále kratších odstupech, hurikány v Americe jsou silnější a přesouvají se i do jiných částí roku, ve kterých nebývaly obvyklé. Dokonce i v Německu máme najednou tornáda. Záplavy v Drážďanech, rozvodněná Mississippi, katastrofa ve Fukushima.

Navzdory tomu, že máme vysokou úroveň zdravotnictví a léků, závažných onemocnění stále přibývá – AIDS, slintavka a kulhavka, BSE, v některých částech světa se znovu objevuje dýmějový mor, který ve středověku zahubil třetinu lidské populace! Znovu se objevuje ebola... Na základě statistických údajů o katastrofách můžeme vidět, že v posledních letech stoupá křivka udávající počet těchto událostí. Jde o nárůst ve stovkách procent! Ježíš si nemohl vybrat jasnější příklad než „porodní bolesti“.

Ježíš dokonce předpověděl, že na konci času pokvete obchod s lidmi. V tomto odstavci je výčet „zboží“ a mezi mnoha dalšími věcmi jsou zde jmenováni i lidé (Zjevení 18,13)! A co se děje před našima očima? Vidíme, že se afroameričan stal americkým prezidentem, a myslíme si, že je obchod s otroky už dávnou minulostí. Dnes však žije více zotročených lidí, než tomu bylo kdy dříve. Hovoří se o 30 000 000 lidí. Obchod s lidmi kvete. Kolik lidí je sexuálně vykořisťováno, v některých zemích jsou uneseni a zotročení dokonce lidé z celých oblastí. Před několika týdny byl

odhalen německý manželský pár, který chtěl koupit dítě! Moji známí byli na dovolené v Thajsku zastaveni na ulici a lidé, kteří je tam oslovili, jim nabízeli ke koupi miminko...

Ježíš to vše předpověděl. Nemusím tu ani psát o nesčetných válkách, které se odehrály – o nich všichni vědí. Jsou to jen ty předpovědi, u kterých nemusím mít mnoho jiných informací než běžný všeobecný přehled. Tyto věci může každý vidět a každý je může pochopit, pokud zná Bibli a dívá se na zprávy. Ve všech dobách se naplňovaly Ježíšovy předpovědi, takže se lidé ve všech generacích mohli přesvědčit o tom, že je Ježíš tím, za koho se prohlašoval. On se prokázal! Ježíš je ústřední postavou důkazu Boží existence, protože je skutečným Bohem!

Jak to, že nespočet lidí z celého světa věří, že Ježíš je skutečným Bohem? To je snadné. Díky důkazu o Bohu vidíme, že Boží poselství v Bibli je pravdivé. Pak vidíme, že Bůh předpověděl svůj příchod, připravil jej a uskutečnil. Ježíš se prokázal naplněním proroctví, znameními a zázraky. A dokazuje se prostřednictvím dalších proroctví a jejich naplnění – není divu, že po jeho zmrtvýchvstání musel i ten pochybující učedník Tomáš vyznat:

„Můj Pán a můj Bůh!“ (Jan 20,28).

Ježíš neříkal hned každému okolo, kdo je, protože by mu nikdo nevěřil. Chtěl, aby lidé sami došli k tomuto přesvědčení. Na počátku si někteří mysleli, že Ježíš je prostě jen hodný člověk, ale postupem doby u něj rozpoznali úžasné schopnosti učit. Byl jsem na jedné přednášce rektorky, která představovala svou doktorskou práci. V ní dokládala, že Ježíš už tehdy vyučoval podle nejlepších pedagogických principů, které dnes známe! Nejmodernější psychologie ví, že Ježíš měl takové znalosti, které se nedají překonat! To, jak Ježíš zacházel s lidmi, zastihuje všechny

naše současné pedagogické znalosti. Tyto jeho vynikající schopnosti viděli jeho současníci.

Pak zažili, že Ježíš byl schopen vidět do srdce člověka a předpovídat budoucnost – musel tedy být prorokem! Jeho morální kredit a jeho promluvy o Božím království vedly lidi k tomu, že v něm viděli budoucího krále. Musí být tím zaslíbeným Mesiášem! A také jím byl, jak to sám prohlašoval. Musel však korigovat nesprávné představy lidí o Mesiáši, protože nepřišel, aby lidi osvobodil od nadvlády Římanů.

A tak to probíhalo po celou dobu. Lidé rozpoznávali stále větší a větší Ježíšův potenciál, ale některé věci si vykládali nesprávně. Pevně se drželi svých představ. Ježíš musel často korigovat své učedníky, ale když vstal z mrtvých, i ten pochybující učedník Tomáš vyznal: „*Můj Pán a můj Bůh.*“ V té chvíli jej Ježíš opravovat nemusel. Ježíš jim o svém poslání přece říkal už dopředu. V té době už měli učedníci k Ježíši příliš velký respekt, než aby se mu za tato jeho slova vysmáli. Mysleli si ale, že tím asi mínil něco jiného. Nešlo jim v tomto okamžiku do hlavy, co my dnes víme zcela jistě: Že nám Ježíš zjevuje Boha! Že Bůh byl v Kristu (2. Korintským 5,19) a že Ježíš je skutečným Bohem (1. Janův 5,20).

NAROZENÍ Z PANNY A VZKŘÍŠENÍ

KAPITOLA 7

Mnoho moderních lidí má problém věřit věcem, jako je narození z panny či vzkříšení. Ale na základě důkazu o Bohu je zcela rozumné těmto věcem věřit. O celých 700 let dříve, než se tyto věci staly, je Bůh předpověděl: „*Proto vám dá znamení sám Panovník: Hle, dívka počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel (to je S námi Bůh)*“ (Izajáš 7,14).

Přijde někdo, kdo se bude jmenovat: Bůh s námi. Další předpovědi hovoří o věčném králi, o věčném vládcí, o tom, který nemá počátek ani konec. Bůh chtěl na tento svět přijít – a byl tady!

Proč se Bůh rozhodl přijít skrze pannu a proč tahle „hra na schovávanou“ se jménem „Immanuel“? Proč Bůh jednoduše nepředpověděl, že se bude jmenovat Ježíš? Tato odpověď není úplně jednoduchá. Bůh musel lidi na svůj příchod připravit.

Zadruhé musel vyloučit manipulaci a domněnky. Pokud by Bůh předpověděl, že věčný král přijde na svět za normálních okolností, co by to mělo za následek? Tento spis byl po celé generace šířen a čten. Jaké by to mělo následky? Všichni, kteří by díky důkazu o Boží existenci pochopili, že je třeba Boha vzít vážně, by svého syna pojmenovali Ježíš! A nejlépe všechny syny! Každý by si totiž myslel: „Můj syn je výjimečný...“ To vidím konec-

konců u všech, kteří své děti vozí v kočárku na procházky. A to je dobře! Každé dítě je pro své rodiče něčím mimořádné. Ale tak to nemyslí! Bůh se bezpodmínečně musel vyhnout takovým domněnkám, protože ty by všechno ohrozily. Zkus si jen představit: „Můj syn je Mesiáš!“ „Ne! Můj!“ Vyvolávalo by to spory a možná i zabíjení. Navíc Bůh předpověděl, že někteří lidé nemusejí správně pochopit „proroctví o Mesiáši“ a budou ho vykládat nacionálně. Hrdí otcové by přece všechny své děti naučili ohánět se mečem – se všemi fatálními následky, které by to přineslo.

Narození z panny bránilo neopodstatněným domněnkám. Proč zde vlastně hovořím o narození z panny? To je prosté. Jde mi o otázku: Jak můžeme věřit „neuvěřitelným“ zprávám z Bible?

Věc se má takto. Když někdo uslyší: „Ježíš se narodil z panny, činil divy a zázraky, vstal z mrtvých...“, takový člověk má pravděpodobně své důvody, proč tomu nemůže uvěřit. Nakonec, proč by tomu měl věřit? Něco takového se nikdy nestalo! Pak farář možná řekne: „Člověk prostě musí věřit.“ Super. Díky tomu si někteří myslí, že víra je jednoduše spíše snění nebo že člověk musí dělat, jako by se to stalo, ale s realitou to nemá nic společného. Mnozí si myslí, že „vědění“ je jedna kategorie a „víra“, která však s věděním nemá nic společného, je věc druhá. Prý kdo něčemu věří, ten by si neměl namlouvat, že něco ví! Ale tak tomu není, pokud rozumíme důkazu Boží existence, protože máme rozumný základ, že se tyto „neuvěřitelné“ věci skutečně odehrály.

Ježíš věděl, že zmrtvýchvstání je pro běžného rozumného člověka něco velmi nevěrohodného. Možná právě ty váháš, jestli můžeš uvěřit Ježíši Kristu. Ale podívej se přímo do Bible. Ježíš věděl, že samotné vzkříšení z mrtvých samo o sobě nic nepřinese. To také sám řekl. Toto své přesvědčení zakomponoval do příběhu, který tehdy lidem vyprávěl (Lukáš 16,19–31). V něm žádají nevěřící pochybovači zázrak. Mrtvý má přijít ze záhrobí,

aby lidé přijali jeho poselství. Ale Ježíš vypráví příběh tak, že je z něj zřejmé, že lidé: *neuvěří, ani kdyby někdo vstal z mrtvých* (verš 31)! Pozor! V tomto okamžiku již Ježíš věděl, že zemře a pak vstane z mrtvých. Některým blízkým lidem to také v předstihu řekl, aby se nedivili, až se to stane, a aby už tehdy uvažovali nad tím, jak jednotlivé „dílký skládačky“ správně pospojovat s ostatními. Jedna věc je ale zajímavá: Ježíš ví, jak extrémně důležité je věřit ve zmrtvýchvstání, ale zároveň říká, že nestačí být pouhým svědkem tohoto zázraku! Co to má znamenat? Pozor! Ježíš zde dodává jednu větu, která je mimořádně důležitá: *„Neposlouchají-li Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých“* (Lukáš 16,31).

Ježíš věděl, že nebude snadné uvěřit v jeho zmrtvýchvstání. Ale zde říká, že vzkříšení je věrohodné tehdy, když lidé znají Mojžíše a proroky. Jak tomu máme rozumět? Ježíš zde hovoří o souvislostech z důkazu Boží existence. Ježíš ví, jak naše hlava pracuje. Proto ví i následující: člověk obdařený rozumem může bez problémů pochopit, že biblické proroctví se naplňuje, a zároveň cítí, že je konfrontován s všemohoucností, vševědoucností – se samotným Bohem. Díky tomuto důkazu o Bohu se stává poselství Bible věrohodným. A logika pak člověku říká: **Pokud se prokázalo, že globální politické události byly předpověděny – a také se naplnily (čtyři světové říše), proč by mělo být velkým problémem narození z panny? Kde je pak problém se zmrtvýchvstáním? Měl by Ten, kdo stvořil nebe a zemi, mít problém s chůzí po vodě?! Všechny tyto případy z Bible jsou na podkladě důkazu o existenci Boha nejen možné, ale také věrohodné!**

To je důležitý závěr! Existují vědecky doložená naplnění biblických předpovědí. Existují ale také předpovědi, jejichž naplnění nelze dokázat pomocí archeologie nebo jiných vědeckých disciplín. Jak je možné dnes dokázat, že Ježíš skutečně vstal z mrtvých? Bez znalosti důkazu o existenci Boha v Písmu svatém je

těžké věřit. Ale na základě toho, že člověk vidí Boží všemohoucnost při naplnění předpověděných historických událostí, se stává zmrtvýchvstání věrohodným. U Boha je všechno možné. To v tomto případě říká logika. Když Bůh nechal vzniknout i zaniknout čtyři světové říše, a to se opravdu stalo, proč bych měl mít problém se zmrtvýchvstáním a narozením z panny?

Jeden z mých oblíbených „dílků skládačky“ o tom, že Ježíš se po své smrti znovu vrátí k životu, ukázal Bůh 700 let před jeho uskutečněním proroku Izajášovi. Předpověď vysvětluje, proč Ježíš bude trpět a nakonec zemře.

„Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech“ (Izajáš 53,5.6).

„Hospodinovou vůlí však bylo trýznit jej, ranit jej trápením: Za vinu když sám sebe obětuje, uvidí potomstvo, bude dlouho živ a Hospodinova vůle skrze něj se zdárně naplní. Po svém utrpení však světlo uvidí a bude nasycen. Můj spravedlivý služebník mnohé ospravedlní; jejich viny vezme na sebe. A proto mu dávám podíl s mnohými, aby se s nesčíslnými dělil o kořist, protože sám sebe vydal smrti a počítal se mezi viníky. On to byl, kdo nesl hřích mnohých a za viníky se postavil“ (Izajáš 53,10–12; B21).

„Obětní beránek“ bude zástupně za naše hříchy trpět a umírat. Ale čtenáři je zřetelně ukázáno, že jeho život bude navzdory smrti pokračovat! „Za vinu když sám sebe obětuje, uvidí potomstvo, bude dlouho živ a Hospodinova vůle skrze něj se zdárně naplní...“ Ježíšova smrt a zmrtvýchvstání byly konkrétně předpověděny a stejně tak se i posléze naplnily.

Co by bez tohoto důkazu o Bohu bylo vůbec věrohodné? Záznak? Lidé žádali od Ježíše znamení, aby v něj uvěřili, ale co to

mělo přinést? Otázka zní: Jak máme tato znamení interpretovat? Skutečností je, že ani takový div, jako je uzdravení, nedává bez znalosti Bible žádnou konkrétní informaci. Kdo tento div způsobil? Byl to Bůh, Alláh, Buddha, nebo snad satan? Nebo se jednalo o podvod? I když člověk uzná zázrak jako takový, následkem může být celá řada spekulací a domněnek: „Bůh mě uzdravil, protože jsem obzvlášť dobrý člověk...“ Samotné zázraky by nás vedly jen k nejistotě a dohadům. A to i tehdy, pokud by někdo například vstal z mrtvých.

Jen tak mimochodem: Ježíš z mrtvých vstal – a co se stalo? Co by nám to pomohlo, kdybychom nerozuměli tomu, proč vlastně zemřel a vstal z mrtvých? Pak by nám takový zázrak nebyl k ničemu. Bůh to ví a my to ve vlastním zájmu musíme také pochopit. Proto Bůh vybral tento geniální způsob. Pomocí důkazu o Boží existenci, díky proroctví a jeho naplnění, se Bůh prokazuje nejen logicky a vědecky srozumitelně, ale zároveň nám poskytuje informace, které potřebujeme.

Jako dospívající jsem si kladl otázku, proč Ježíš neudělal ze zmrtvýchvstání pořádnou show? Proč nevstal z mrtvých tak, aby to všichni viděli? Dnes už na to mám odpověď. Jak už bylo řečeno, nic moc dobrého by to nepřineslo, protože nejdůležitějším bodem není jen zázrak prožít, ale hlavně to, jak mu člověk rozumí! Jaké závěry si ze všeho udělá... A proto člověk potřebuje informace! Všichni by zažili velkou show, ale nepřineslo by to nic víc, než hezké povyražení. A pravděpodobně by to vedlo ke zmatkům pro ty, kteří by tuto událost nevykládali na základě Písma svatého. A je jedno, jak velká by tato show při vzkříšení byla, pro nás dnes už by stejně nebyla pochopitelná! Ale podívej se, co udělal Ježíš po zmrtvýchvstání!

„Řekl jim: ‚To jsem měl na mysli, když jsem byl ještě s vámi a říkal vám, že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v zákoně Mojžíšově, v Prorocích a Žalmech.‘ Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu. Řekl jim:

„Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých; v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem. Vy jste toho svědky““ (Lukáš 24,44–48).

Ježíš dal svým učedníkům přímo po vzkříšení v souvislosti s tímto tématem kurz Bible: Důkaz o Boží existenci! Ukázal jim předpovědi a naplnění, obzvláště v souvislosti se svou smrtí a se zmrtvýchvstáním! Tímto způsobem se jim otevřely oči, takže najednou začali Písmu rozumět! Tento bod jim musel objasnit a oni se o něm museli přesvědčit. A když to pochopili, řekl Ježíš: „Vy jste toho svědky.“ Nejste svědky show o zmrtvýchvstání, ale svědky důkazu o Bohu! Všechno to bylo předpověděno a naplnilo se to! O tom se můžeme přesvědčit, když budeme studovat Bibli. A tento důkaz bohatě stačí k tomu, aby uvažující lidi přesvědčil, pokud Boha skutečně hledají.

Když později učedníci zvěstovali Ježíšovo evangelium o Božím království, opět odkazovali na tyto souvislosti:

„Bůh však tímto způsobem vyplnil, co předem ohlásil ústy všech proroků, že jeho Mesiáš bude trpět““ (Skutky 3,18).

Pavel tady měl silné argumenty, když lidem dokazoval, že Ježíš je Kristus. Také on využil tyto souvislosti z „důkazu o Boží existenci“.

„Ve veřejných rozhovorech překonával židy přesvědčivými důkazy z Písem, že Mesiáš je Ježíš““ (Skutky 18,28).

„My vám přinášíme radostnou zprávu, že slib, daný našim praotcům, splnil Bůh nám, jejich dětem, a vzkřísil Ježíše...“ (Skutky 13,32.33).

„Ale Bůh mi pomáhal až do dnešního dne, a tak zde stojím jako svědek před velkými i malými. Neříkám nic než to, co předpověděli proroci i Mojžíš:

Mesiáš má trpět, jako prvý vstane z mrtvých a bude zvěstovat světlo lidu izraelskému i pohanům“ (Skutky 26,22.23).

Učedníci a apoštolové rozuměli důkazu o Bohu a na základě tohoto poznání také zvěstovali Boží slovo a evangelium o Ježíši!

Nepotřebujeme tedy žádnou bombastickou show se zmrtvýchvstáním. Vlastně bychom už ani nepotřebovali žádný zázrak. Důkaz o Boží existenci je v Bibli velmi názorný. To, co potřebujeme, máme v Bibli! A případně potřebujeme pouze důkladné studium, jaké absolvovali Ježíšovi učedníci po vzkříšení.

Rád bych shrnul důležité poznatky: Oněch 66 spisů Bible je na základě proroctví a jeho naplnění doloženým slovem Vševědoucího a Všemohoucího. Ježíš je zosobněním důkazu o Bohu. Zaprve naplnil 330 konkrétních předpovědí, které měly souvislost s jeho vtělením a s jeho posláním zde na Zemi, a zadruhé se až dodnes všechny jeho předpovědi do detailu naplňují. Zatřetí – On sám tvrdil, že je Bůh, a dokazuje to!

„Říkám vám to již nyní předem, abyste potom, až se to stane, uvěřili, že já jsem to“ (Jan 13,19).

Když vnímáme tyto souvislosti, pak není žádný problém věřit „nadpřirozeným“ skutečnostem v Bibli a během Ježíšova působení. Právě naopak: Poselství Bible se díky důkazu o Bohu stává absolutně věrohodným.

Ježíš sám nepřispěl žádným písemným svědectvím, které bychom v Bibli našli. 39 spisů tvořících dnes Starý zákon existovalo již před narozením Ježíše a dalších 27 spisů bylo sepsáno bezprostředně po jeho působení zde na Zemi. Tyto spisy byly složeny do Bible, protože díky důkazu o Bohu patří neoddělitelně k sobě. Díky tomu dnes máme Bibli jako souhrnné vydání Božího slova.

OTÁZKY

KAPITOLA 8

Stále dokola mi bývají kladeny otázky ohledně skutečností, o kterých bych se teď rád zmínil, dříve než se pustíme do opravdu důležitých témat, která se týkají smyslu života a Božího plánu s tímto světem.

8.1 Je možné, že by byla biblická proroctví zmanipulovaná a byla by dodána do Bible až po nastalé události?

Přesně to jsem si na začátku svého poznávání myslel a pečlivě jsem vše zkoumal. Ano, bylo by to možné. Ale tady pomáhají nálezy starověkých svitků a archeologické vykopávky. Našly se např. svitky z Kumránu, které jsou dokonce ateistickými badateli a specialisty datovány před Ježíšovu dobu. Mezi těmito svitky se našel také svitek Izajášova proroctví! Právě prorok Izajáš měl mimořádně důležitou část skládanky o Ježíši. Všichni ti, kteří pevně věřili, že biblická proroctví byla zmanipulovaná, si byli jisti, že všechny citáty o Ježíši budou v tomto svitku chybět. To by odkazovalo na to, že tyto věci byly do svitku zapsány až po Ježíšově smrti. Ale tady se vědci hodně podivili. Poté, co bylo bez pochybností určeno, že Izajášův svitek z Kumránu byl napsán staletí před Ježíšem, museli vědci studující tento text přiznat, že všechny předpovědi o Ježíši jsou ve svitku napsány tak, jak to můžeme číst i v dnešních Bibliích. Tím je manipulace vyloučena a je to ověřeno vědci. Je tím dokázáno, že biblické předpovědi

byly zapsány skutečně dlouho před jejich uskutečněním. A stejně tak je prokázáno, že se biblické spisy nezměnily. A zde se dostáváme k druhé otázce:

Nepřepsal Bibli Vatikán?

K tomu bych rád něco řekl: Vatikán v průběhu církevních dějin udělal skutečně mnoho zlého. Miliony lidí byly církví ve středověku zabity právě kvůli tomu, že tito lidé zdůrazňovali pravdivost Bible a nesmířili se s úpadkem církve. Ale co se týče přepisování Bible, má se věc takto: Pokud by Vatikán Bibli přepsal, pak by to určitě udělal v místech, kde se tradice odchyľuje od Bible! Bylo by tam pak napsáno, že máme uctívat Marii, křtít děti, že se mají platit odpustky atd. Ale tohle všechno v Bibli nikde nenajdete! K tomu je třeba uvážit ještě toto: Pokud by Vatikán Bibli přepsal, nejspíš by se postaral o to, aby se zfalšovaná vydání rozšířila mezi lidmi a ti je četli. Opak je ale pravdou! Vatikán nejenže Bibli nepřepsal a nešířil, ale dokonce zakazoval její čtení! A proč? Z prostého důvodu. Každý by mohl vidět, že uctívání Marie není biblické a že odpustky jsou přesným opakem toho, o čem je Boží evangelium. Vatikán Bibli nezměnil, ale zakazoval ji číst. Je pravda, že Vatikán toho hodně změnil. V průběhu dějin se do učení církve dostaly i věci, které s Bibli nemají nic společného. Lidé byli obelháváni a podváděni, aby byli připraveni o peníze i o život. Boží slovo bylo církví stále více ignorováno a byly zaváděny pohanské zvyky. Bůh varoval před osudovým odpadnutím, a pokud budeš mít zájem, rádi ti v osobním studiu ukážeme na konkrétní případy v dějinách.

8.2 A co s Nostradamem? Nepředpověděl i on události, které se naplnily?

K tomu řeknu jen toto: Nedivil bych se, kdyby se některé Nostradamovy předpovědi naplnily, a řeknu také proč. Nostradamus byl léčitelem, léčil mor. Jeho koníčkem byla astronomie.

Pozoroval hvězdy – a (!) znal Bibli! Nostradamus si všímal biblických proroctví, stejně jako každý jiný čtenář Bible, a také on viděl, že se biblická proroctví naplňují. To v něm vyvolalo zvědavost. Až dotud je všechno v pořádku. Pokud by pouze studoval, co se píše v Bibli, neudělal by pozdější chyby. On si však myslel, že může zkombinovat biblická proroctví se svým pozorováním hvězd, a to byl rozhodující omyl, protože právě to Bible výslovně zakazuje. Navíc smíchal své biblické znalosti se svými domněnkami. Nostradamus Bibli nerozuměl, a proto popisoval biblické obrazy a symboly vlastními slovy podle svých představ. Téma jeho proroctví je dnes spíše nafouklou bublinou. Každý se z něj snaží něco vytřískat a málokdo si dá práci podívat se na jeho předpovědi kriticky.

Viděl jsem například „dokumentární pořad“ o Nostradamovi, který vyzněl až docela legračně: Reportér ukazoval obraz, který Nostradamus namaloval. Na něm bylo vidět církevního preláta, který se odvracel od ženy. Reportér to pak komentoval asi takto: *Tady vidíme, jak Nostradamus v obraze nastínil a předpověděl problém, který bude mít v budoucnosti církev ve vztahu k ženám.*

To je pěkný nesmysl! Tento problém existoval už dávno před Nostradamem. Zmiňuje ho už apoštol Pavel a setkáme se s ním i dříve. To, co Nostradamus nakreslil, byl prastarý a celosvětově známý problém! Jak se může reportér tvářit, jako by v Nostradamově době v církvi neprobíhala žádná debata o postavení žen v církvi a došlo k ní teprve v budoucnu?!

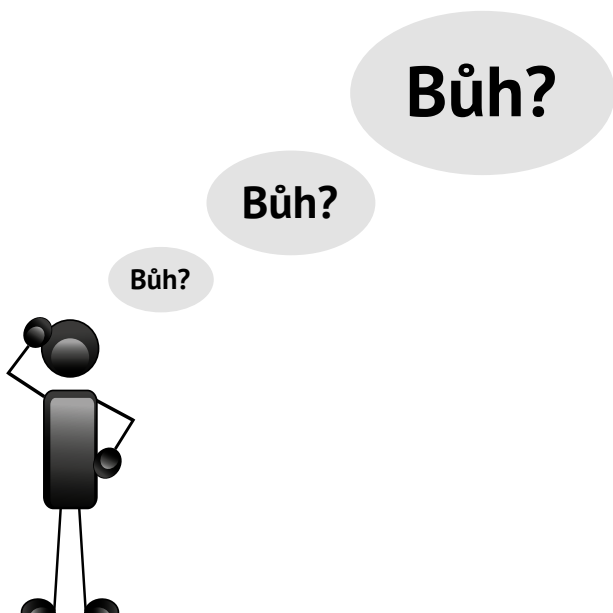
Tady vidíme, jaké to jsou výmysly. Kdo je neprokoukne, ten je nadšený a nechá se svést. Přitom věc s Nostradamem je vlastně o ničem. Chlubil se totiž cizím peřím. Bez biblických proroctví by se neměl čím vykázat a i s biblickými proroctvími se dopustil fatálních pochybení. Jen tak mimochodem: Ten den, kdy předpověděl, že „z nebe přijde něco temného“, jsem byl na cestě na motorce do Skandinávie a bylo nádherné počasí. Celé týdny předtím se tímto tématem zabývala média a vše pak při zářivém, jasném počasí rychle vyšumělo.

8.3 A co se všemi ostatními náboženstvími?

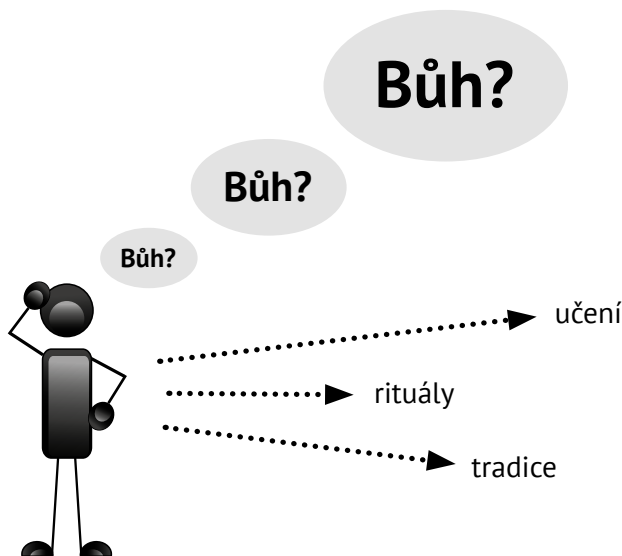
Od doby, co se první lidé oddělili od Boha, existovali ve všech dobách ti, kteří měli na Boha různé názory a ty potom předávali ústně či písemně dál. Dnes existuje nespočet náboženských spisů. Ale žádná z těchto „informací“ nebyla zařazena do souhrnného spisu Božího slova, a to z dobrého důvodu: Žádný z těchto mimobiblických spisů v sobě nenesl důkaz o Bohu! Jsou to myšlenky, názory, domněnky a iluze o Bohu, ale nemají žádný důkaz o Bohu. Důkaz o Bohu, který se vine všemi 66 spisy Bible napříč světovými dějinami, je něčím jedinečným a nesrovnatelným.

Rozdíl mezi náboženstvím a Božím zjevením

Pokusím se jednoduchým způsobem vysvětlit, jak vznikla náboženství. Náboženství vzniká takto: Na počátku je nějaký člověk bez Boha. Uvažuje o Bohu a přemýšlí, jaký by mohl být.

Na základě svých myšlenek, úvah a domněnek dochází k názoru, který pak zastává. Z toho vzniká učení, které se předává dál. Utvářejí se rituály, bohoslužby, tradice a po čase zde může vzniknout světové náboženství.

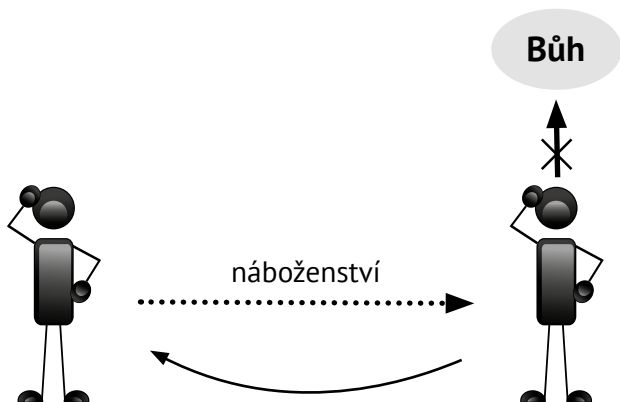

Když se pak díváme na ohromné chrámy a uvědomíme si, kolik úsilí a prostředků stálo jejich vybudování, když vidíme, jak toto náboženství berou vážně známí lidé, nevycházíme z údivu a myslíme si: „Tito lidé přece musejí znát pravdu o Bohu!“

Ale pozor! Rozum nám říká, že bychom neměli zůstat pouze na povrchu. Musíme jít na počátek, pokud chceme najít pravdu! A co vidíme na úplném počátku? Stojí tam člověk bez Boha, který uvažuje nad tím, jaký by Bůh mohl být!

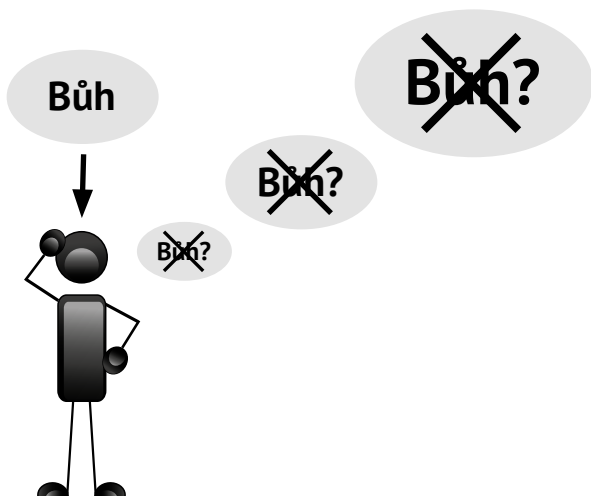
Důležitý poznatek: Takové náboženství nás nedovede k Bohu, ale naopak, dovede nás k lidem bez Boha a k jejich domněnkám!

Filozofové mají v tomto případě pravdu, když říkají, že různá náboženství vznikají tak, že do nich různí lidé projektují své

myšlenky o Bohu a nebi. Každé náboženství takto vzniká a existuje nespočet náboženství, stejně jako je nespočet lidí a názorů!

Při vzniku biblických spisů se setkáváme s naprostým opakem. Na začátku nestojí člověk, který sepisuje své domněnky o Bohu, ale samotný Bůh. Tento vševědoucí a všemohoucí Bůh sám skrze Ducha svatého vedl asi 40 autorů Bible. Bůh na ně působil, učil je a vychovával. Mnozí z nich totiž sice byli věřícími lidmi, ale žili s nesprávnými iluzemi o Bohu.

Například apoštol Pavel byl náboženským fanatikem, a pokud by se mu Ježíš nezjevil a nevedl by ho ke změně názorů, nikdy by se z Pavla apoštol nestal. Také Abraham je důležitou osobou v Bibli a byl Božím prorokem. Předtím uctíval modly (Jozue 24,2), a kdyby se také jemu Bůh nezjevil a Abraham by se nenechal poučit, nikdy by z něj nebyl Boží prorok, za kterého je dodnes považován!

Ale tady musíme kriticky položit otázku: „To je všechno pěkné, ale každý přece může přijít a říci: „Věřil jsem sice v Boha, ale nesprávně, ale pak se mi Bůh zjevil a nyní mám pravdu!“ To může tvrdit úplně každý! Kde je důkaz, že říká pravdu?“

To je velmi důležitá otázka! A je to dobrá otázka! Tady je odpověď. Uvažuješ správně. Kdokoliv může přijít a něco tvrdit a tisíce lidí to tak žel dělají. Právě proto je tak důležité znát důkaz o Bohu. V protikladu ke všem ostatním, kteří o sobě tvrdí, že mají Boží zjevení, stojí 40 jedinečných biblických autorů. Bůh jim totiž nedal poselství jen pro jejich dobu, ale také poselství pro budoucnost. A uskutečňování těchto předpovědí je jedinečné! Žádné náboženství na světě nemá takový důkaz, že Bůh opravdu existuje! Je jedno, jak jsou vážená, či naopak fanatická! Je jedno, jak jsou velká, zajímavá či cokoliv jiného. Žádné náboženství na světě nemá takový důkaz o Bohu!

Pozor: Bible není jen náboženská kniha! Pokud by jí byla, znamenalo by to, že je pouhou sbírkou lidských spekulací o Bohu. Tak tomu naštěstí není. Opak je pravdou. Bible obsahuje zjevení živého Boha. Není to člověk, kdo si představuje Boha, ale Bůh se sám představuje člověku. To je naprostý protiklad! Ten, kdo to však neví, klade Bibli na stejnou úroveň se všemi ostatními náboženskými spisy. Kdo ale zná důkaz Boží existence, vidí naprosto zřetelně naprostý rozdíl mezi spisem o náboženství a mezi Božím zjevením. Mezi učením církví a Božím slovem. Existují mnohé náboženské spisy, ale jen Bible je Božím zjevením!

Boží zjevení

Bůh není produktem lidských fantazií a výmyslů. Nepřejímá naše „nábožné“ představy o něm. Opak je pravdou! Bůh je Bůh a zjevuje se, dokazuje se, má co říci a chce, abychom mu rozuměli a poslouchali jej. Proto nepřeháním, když řeknu, že je Bůh „protináboženský“. „Anti“ znamená „proti“. Bůh koná opak toho, co „náboženství“. Není produktem představ, ale představuje se! To je přesný opak. Také Bible je v tomto smyslu „protináboženská“ kniha. To zaprvé znamená, že Bible nevznikla z lidských představ, a zadruhé každý čtenář Bible zjistí, že Bible je proti každé formě nesprávného náboženství. Bůh je pochopitelně proti tomu, když si o něm něco namlouváme nebo když žijeme s nepravdami o něm! Také v Desateru Bůh jednoznačně říká: „Nezobrazíš si Boha zpodobněním ničeho...“ Nebo také hezky česky: Nebudeš žít s „výmysly“ o mně. Všechny „obrazy“ a představy o Bohu začínají právě výmysly o něm.

Bůh je proti každé formě „nábožnosti“, protože nesprávné náboženství o něm šíří lži. Bůh ví, že je to nebezpečné! Kvůli nesprávně chápanému náboženství byl svět vždy v nebezpečí, protože čemu člověk věří, to má dopad i v jeho životě, na jeho pohled na svět, na jeho hodnoty, činy i na to, jak jedná s druhými! Jak může někdo tvrdit, že víra je soukromá věc? To, čemu nějaký člověk věří, má vždy vliv na životy druhých! Celý svět má v současnosti strach, protože někteří „nábožní“ lidé věří, že se musí ve městech vyhodit do povětří a že musí na nádražích rozmístit bomby. Víra nebyla nikdy soukromou věcí a Bohu není jedno, čemu věříme. Bůh v Bibli varuje před nesprávnou „nábožností“ a jejími důsledky. Jak už jsem na začátku ukázal, Ježíš varoval před falešnými Kristy. Bible dokonce předpovídá úpadek v průběhu dějin církve a varuje před ním.

Ten, kdo tyto věci zná, nemůže hledět na církve nekriticky. Nikde v Bibli není napsáno, že máme naivně věřit a souhlasit s tím, co církve učí a dělá. Mnozí nechtějí mít s Bohem pranic společ-

ného, protože náboženství a církve udělaly tolik špatného. Právě zde je potřeba znát důkaz o Boží existenci a na tomto základě se naučit rozlišovat. Kdo skutečně pozná, že Bible je Božím slovem, a kdo díky tomu vezme vážně, co Bible říká, ten se nemůže k náboženství a k církvi stavět nekriticky.

Existují opravdu i naivní a nebezpečné formy víry. Před několika lety mnoho lidí věřilo tomu, že banky dobře pohlídají jejich peníze a že bankovní poradci chtějí pro své zákazníky jen to nejlepší. Všechno běželo jako po másle, dokud nepřišla finanční krize. Najednou se lidé probudili a pochopili, co se ve skutečnosti dělo. Banky opravdu chtěly jen to nejlepší – naše peníze! Dnes už lidé nejsou tak naivní. Ale pozor. To, jaké jsou banky dnes, taková byla církev ve středověku. Je nepochopitelné, že dodnes mnozí neprohlédli, že často jde pouze o peníze, ne o Boha. Když tehdy Martin Luther na základě Bible protestoval proti úpadku církve, napsal tehdejší papež: „Ať si má Luther klidně pravdu, jen ať mi nekazí obchody.“

Ale navzdory finanční krizi se držíme svých peněz. Nepochybujeme o tom, že peníze existují a že je potřebujeme, jen proto, že nám zkrachovaly banky. Přesně tak bychom se měli držet Boha, i když jej církve a lidé zneužili k tomu, aby si nacpali kapsy. Stejně jako peníze nemohou za finanční krizi, zrovna tak Bůh nemůže za krizi našeho světa! Musíme jen pochopit, že existuje pravda, že existuje Bůh a že je potřeba vzít Bibli vážně. Je to ovšem tragický omyl zahrnout Boha jen proto, že se o něm šíří „nábožné“ lži nebo se v „Božím jménu“ dělaly nepřístojnosti.

Příklad, jak může člověk odhalit nevěrohodnost náboženství: Některá náboženství tvrdí, že jsou dalším „vývojovým stupněm“ Bible. Tvrdí, že mají Bibli v úctě, přijímají ji jako základ své víry, ale dostalo se jim nového zjevení. Někteří zakladatelé nových náboženských směrů dokonce tvrdí, že dostali zjevení od anděla, který jim předal nové poselství. Co tedy můžeme dělat? To

je jednoduché. Musíme na základě Bible ověřit, zda je to „nové“ v souladu s Biblií. Pokud tomu tak není, pak je to jasné. Jedná se o falešného proroka a toto náboženství je svod. Musíme vše zkoumat na základě Bible. Mnohá náboženství jsou navíc naprosto nelogická! Uvedu zde příklad. Položil jsem muslimům i mormonům tuto otázku: „Přijímáte Bibli jako Boží slovo?“ Obě skupiny mi přikývly. Muslimové mají jako další dodatek Korán a mormoni mají Knihu Mormonovu. Pak se jich ještě zeptám: „Jste si jisti, že je Bůh vševědoucí a zná budoucnost?“ Obě skupiny opět přikývnou. Pak otevřu Boží slovo a přečtu tyto verše:

„Divím se, že se od toho, který vás povolal milostí Kristovou, tak rychle odvracíte k jinému evangeliu. Jiné evangelium ovšem není; jsou jen někteří lidé, kteří vás zneklidňují a chtějí evangelium Kristovo obrátit v pravý opak. Ale i kdybychom my nebo sám anděl z nebe přišel hlásat jiné evangelium než to, které jsme vám zvěstovali, budiž proklet!“ (Galatským 1,6–9).

Pak jim položím následující otázku: „Vycházejme z toho, co říkáte. Že Bůh v době Pavla už věděl, že v budoucnu pošle skrze anděla nové poselství. **Proč potom Pavel varuje před novým zjevením od anděla? Bůh chce, abych novému zjevení uvěřil, ale zároveň mě před ním varuje?! To je úplně nelogické, nerozumné a nevěrohodné.** Jak mohu vzít vážně tuto výstrahu a pak uvěřit novému zjevení od anděla? Neberte to osobně, nechci vás provokovat, ale když budu brát Bibli vážně, jako Boží slovo, stejně jako to říkáte vy, pak se mi nedivte, že musím odmítnout vznik nového náboženství.“ Obě skupiny, mormoni i muslimové, na to neměli žádnou odpověď. Neřekli na to ani slovo. Tady vidíš: Kdo zná Bibli a důkaz o Bohu, ten má správný základ k tomu, aby se mohl rozumně a logicky vypořádat s tématem „náboženství“. Bible nám jasně říká, kdo stojí za kulisami (2. Korintským 10,20).

ČÁST 2

CO JE SMYSLEM
A CÍLEM ŽIVOTA?
&
PROČ BŮH DOPOUŠTÍ
UTRPENÍ, KDYŽ JE
LÁSKA?

Chci se nyní věnovat otázkám, které vyvstávají, když jsme už pochopili důkaz o Bohu a uvažujeme dále.

Pokud je Bůh skutečně vševědoucí, proč se nevyhnul chaosu, do kterého se tento svět dostal? A pokud je všemohoucí, proč nestvořil svět tak, aby zde vládl mír a spravedlnost? Pokud je Bůh všemohoucí, proč nezasáhne a dopouští trápení?

Když Bůh chce, abychom žili věčně, proč potom umíráme? Jaký je smysl života, když zde trpíme a umíráme?

Chtěl bych odpovědět na základě Bible, a to tak, že se společně podíváme na věc trochu jinak. Doposud jsme se dívali z perspektivy naší přítomnosti. Můžeme se podívat do minulosti a zjistit, že se všechny předpovědi naplnily. Ale teď bychom se chtěli postavit na počátek světových dějin. Tam uvidíme, co si Bůh myslel, dříve než stvořil tento svět. Uvidíme, jaký je skutečný Boží plán a jak Bůh dosáhne svého cíle. A budeš se divit! A v případě, že bys měl otázku, odkud asi tak vím, co si Bůh myslel před stvořením světa, pak ti mohu s úsměvem říci, že je to zjevené v Bibli. Je třeba pouze dát konkrétní výpovědi Bible dohromady.

Nejdřív ještě toto: Abychom porozuměli Božímu uvažování a jeho plánům, musíme rozumět Bohu. Dosud jsem ukazoval jen to, že je Bůh vševědoucí a všemohoucí. Pokud by to bylo vše, pak by mohl Bůh bezpochyby zasáhnout do tohoto světa a veškerý chaos přeměnit na klid a pořádek, protože k tomu má dost síly. Ale je tady ještě jeden, a to rozhodující bod: Bůh je také láska! A to ti ještě musím vysvětlit, protože od toho se odvíjí vše

ostatní. Když se muž zamiluje do ženy, nemůže ji přece nutit ke sňatku jen proto, že je silnější. Tím by neprokázal žádnou lásku, ale spíše to, že je zlý! **Na tom vidíme, že pravá láska dává síle hranice. Bůh je láska, a proto si také ve své všemohoucnosti postavil hranice. A protože je Bůh láska, nemůže nás nutit, abychom s ním žili v harmonii!**

BŮH JE LÁSKA

KAPITOLA 1

Jako dospívající jsem si myslel, že Bůh je asi láskou zaslepený, protože jsem slyšel, že láska dává růžové brýle. Asi jako když domů přijde dívka a je uchválena nějakým mladíkem: „On je tak sladký!“ A rodiče z toho mají těžkou hlavu.

Copak Bůh sedí v nebi, má růžové brýle a je slepý ke všemu zlému, co se na světě děje? Ne!

Vznáší se Bůh nade vším v bezmezní toleranci a považuje vše za dobré? Znamená Boží láska něco podobného jako lhostejnost?

Boží láska také nemá erotický nádech. Jednou jsem řekl jedné ženě, že ji Ježíš miluje, a ona se mě zeptala: „Chce mít se mnou sex?!“ Někteří z vás možná budou kroutit nechápavě hlavou, ale mohu tě ujistit, že mnoho lidí chápe lásku a erotiku jako totéž, což je ovšem tragické. U Boží lásky se však nejedná o erotické pocity.

Budeš se divit, když ti řeknu, co je jádrem Boží lásky, ale dovol mi to vysvětlit. Jádrem Boží lásky je Boží morálka! Neděs se! Pojem morálka je dnes vnímán negativně a asi každý zná nějakého moralistu. Ale co morálka opravdu je?

Morálka je Boží závazek činit to, co je dobré a správné.

Bůh se zavázal činit pouze to, co je dobré a správné! Bůh chce to nejlepší pro všechny a pro celý vesmír! A pouze proto, že má Bůh morálku, je Bůh také dobrý! Jak by mohl být Bůh spravedlivý, kdyby tu a tam jednal zle? Tady zřetelně vidíme, že Boží morálka je tím rozhodujícím faktorem v jeho lásce, v jeho charakteru a tím i v jeho plánování. Bůh ví, co je dobré a co zlé, protože je vševědoucí, má morálku a protože se vnitřně zavázal činit pouze to dobré a správné.

U slova „láska“ myslí mnozí lidé na romantiku, a když slyší slovo „morálka“, zní jim to poměrně suše. Ale žádný strach, Bůh má také emoce! Boží láska je plná emocí. Bůh pocituje např. radost, když může pro druhé činit dobro. Už jsi někdy zažil, jak se člověk může radovat, když udělá radost druhým? To jsou emoce, které Bůh ve své lásce pocituje. Raduje se tou nejčistší radostí, když může druhým dělat dobro.

Většina lidí si Boha představuje jako někoho tvrdého a přísného, s kamenným obličejem a bodavýma očima. Ale pokud správně rozumíme Boží lásce a morálce, pak vidíme, že Bůh je hlavně plný radosti, protože je dobrý, vždy činí dobré a správné věci a podle toho se také cítí. Bůh má všechny důvody k tomu, aby se radoval. Ale protože jsme jednali sobecky proti Bohu a proti jeho dobrým příkázáním, má Bůh také stále dost důvodů se hněvat – přestože je Bůh láska. Mám moc rád své psy! Znamená to však, že z nich mám vždy radost? Jednou jsem po své přednášce přišel k autu a málem jsem omdlel. Můj alfa samec rozkousal celé vybavení uvnitř auta. Myslíte si, že jsem se radoval?! Svého psa jsem měl moc rád, ale v ten okamžik jsem na něj byl pěkně nahněvaný. I když nás Bůh miluje, neznamená to, že se na nás nemůže hněvat, pokud děláme zlé věci.

Boží cíl: Život v dokonalé harmonii

Boží láska se zaměřuje na vztahy. V naší společnosti je láska často zaměňována s egoistickým chťičem. Mnozí lidé se snaží ve vzta-

zích uspokojit své nenaplněné potřeby a touhy. Ale pravá láska chce také dobré a správné věci pro ostatní. Skutečná láska se raduje z toho, když může pro milovanou osobu udělat něco dobrého. Protože je Bůh láska, chce pro všechny to nejlepší a chce to s námi společně prožívat a radovat se z toho.

Božím cílem je dokonalá harmonie s námi lidmi a s celým vesmírem. Bůh se chce radovat společně s námi z naplněného života v pokoji, harmonii a spravedlnosti!

DOKONALÝ ČLOVĚK

KAPITOLA 2

Dokonalá harmonie je však možná pouze s dokonalými lidmi. Ale kdo to je – dokonalý člověk? Odpověz si sám: Je dokonalý někdo, kdo činí dobré a správné, protože vlastně ani jinak nemůže, je tak „svatě naprogramován“? Nebo je spíše dokonalý člověk, který se snaží dělat dobré a správné věci dobrovolně a z vlastního přesvědčení? Bůh věděl, že člověk je schopen lásky a dokonalosti jen tehdy, když dělá dobré věci bez donucení, protože sám chce! Bůh také věděl, že nás nemůže stvořit jinak. Neexistuje totiž žádná alternativa k inteligenci, morálce, svědomí a svobodné vůli. Bez toho všeho bychom totiž nežili, ale pouze nanejvýš naprogramováni fungovali!

Bůh a zlo

Bůh je skutečně vševědoucí. Dříve než stvořil nebe a zemi a nás lidi, věděl, že svou svobodnou vůli zneužijeme ke zlému. Bůh viděl, že se lidé nechají svést satanem. Bůh nestvořil zlo. Satan byl vysoce postaveným andělem, který byl, stejně jako my, stvořen jako dokonalý, tedy se svobodnou vůlí, a měl se orientovat stejně jako lidé podle Boha. Ale satan chtěl získat víc a víc a stal se pyšným. Mezi ostatními anděly rozséval pochybnosti o Bohu a stále více nebeských bytostí se nechávalo přesvědčit. Bůh by ho mohl okamžitě zničit, ale pak by se už nikdy nezbavil pověsti diktátora. Všechny nebeské bytosti by mu sice sloužily, ale jen

tak, jako lidé žijící v diktatuře – ze strachu a povinnosti, ale nikdy ne ze svobodného přesvědčení a z lásky. Myslíš si, že lidé v nesvobodné zemi, které postaví do řady, aby chválili a oslavovali svého diktátora, jej budou chválit upřímně a z celého srdce? Tohle není Boží cesta, Bůh není diktátor, ale je láska. Bůh chce, abychom poznali, jak je dobrý, a abychom s ním dobrovolně a z přesvědčení chtěli žít – jako děti se svým milujícím otcem.

Bůh ale viděl, že satan svede i nás lidi, takže budeme dělat zlé věci. A jeden hřích povede k druhému. Bůh už dávno věděl, že život v ráji v harmonii a spravedlnosti se vinou hříšníků změní v celosvětový začarovaný kruh. Bůh měl několik možností:

Zaprvé: Bůh měl možnost s tím vším přestat a nestvořit žádné lidi.

Zadruhé: Bůh měl možnost stvořit lidi jako dokonalé roboty. To by ovšem znamenalo, že budou bez morálky, bez svědomí, bez inteligence a také bez svobodné vůle. Robot, který funguje svatě. Představ si, že by nás Bůh svolal na opravu, jak to bývá u některých výrobců, třeba aut, když se objeví vada. Představ si, že by Bůh řekl: Zdravím vás, lidé. Vidíte, že zneužitím svobodné vůle a ignorováním svědomí a mých příkázání se sami ohrožujete na životě a tím ničíte i celou planetu. Proto vás svolávám do servisu, abych z vás udělal svaté roboty. Musím vám vzít vaši inteligenci i se svobodnou vůlí. Morálka a svědomí už by pak byly také nadbytečné. Po mém zásahu budete fungovat dokonale. Nebudete mít možnost jednat špatně.“

Šel bys dobrovolně na takovou servisní prohlídku?! Určitě ne. Schovali bychom se, kam by to jen šlo. Víme to my a ví to i Bůh, že život robotů bez vůle nestojí za nic. Život už by nebyl životem. I láska by byla vyloučená. Pro Boha to tedy nebyla přijatelná alternativa. Většina lidí však moc neuvažuje. Dívají se na nespravedlnost na světě a požadují, aby Bůh zasáhl. Ale jak má takový zásah vypadat, když nás Bůh zároveň nechce zničit?

V konečném důsledku by nás musel Bůh přestavět na roboty a to je určitě to poslední, co by kdo z nás chtěl. A nechtěl to ani náš nebeský Otec.

Moji psi mají mimořádně vyvinutý lovecký instinkt, což u nás ve Švédsku může být v lesích plných losů a medvědů poměrně nebezpečné! Jednou jsem koupil svým psům elektrický obojek. Je to skvělá věc. Mám dálkové ovládání a psi mohou volně běhat. Když zavolám a oni neslyší, mohu zapnout vibrace. To většinou zafunguje. Když nereagují ani potom, protože se jim stopa zdá velmi lákavá, mohu zmáčknout další knoflík a to už znamená nepříjemnou ránu elektrickým proudem! A pak přijdou. V některých případech jsou ale tak posedlí chytit losa či medvěda, že mi nezbývá nic jiného než zkusit poslední možnost – dvojnásobně silnou ránu. Pak uslyším v lese zavytí a psi už běží. Los by je totiž mohl kopnout do hlavy a medvědovi by stačilo jen se pořádně ohnat a bylo by po nich. Když jsem tak jednoho dne byl na procházce v lese se psy a díval jsem se, jak skáčou a hrají si, řekl jsem Bohu: „Podívej se, co tu skvělého mám! Nemohl jsi nám lidem stvořit také takový obojek?!“ A Bůh mi odpověděl: „To není nic ve srovnání s tím, jak jsem vás stvořil.“

Musel jsem uvažovat nad tím, jak geniálně například funguje naše svědomí. Mnohem lépe než elektrický obojek. Vzpomněl jsem si, jak jsem jako dítě jednou chtěl v obchodě něco ukrást. Nejdřív to začalo vibracemi. Srdce mi bilo až v krku. Začalo to i barevnými výstražnými světly. Zčervenal jsem jako semafor. A horký proud jsem cítil po celém těle. Adrenalin. Proti tomu je elektrický obojek ničím. Bůh nás stvořil dokonale – s morálkou, svědomím, inteligencí, se svobodnou vůlí, s hormony, které jsou předpokladem k dokonalému životu. Ale je smutné, když se to vše rozhodneme ignorovat a hřešit.

BOŽÍ ZÁKON A SATANŮV ZÁKON

KAPITOLA 3

V ráji neexistovala žádná etická příkázání jako: „nebudeš lhát“ nebo „nepokradeš“, protože člověk měl společenství s Bohem a mohl se podle něj orientovat. My jsme jako lidé stvořeni tak, abychom žili v harmonii s Bohem, a ne jen s „tradicemi a zákony“. Když jsem pozván jako host do nějakého domu, nedělám také jen to, co chci já, ale zařídím se podle hostitele! Žádný hostitel mi doposud nedal psaná pravidla svého domova, ale je naprosto normální orientovat se podle hostitele. Tak bychom to měli dělat i s Bohem. Satan má oproti tomu jiný zákon. Praktikující satanismus má jen jediné příkázání: „Dělej si, co chceš.“ Možná jsi očekával něco brutálnějšího, ale zkus uvažovat. Když si každý dělá, co chce, je potom svět takový, jaký ho vidíme dnes kolem sebe. Je brutální, nespravedlivý a zkažený! Satanovi je úplně jedno, jak žiješ, hlavně že nežiješ v harmonii s Bohem.

Později, až poté, co jsme jako lidé byli satanem svedeni a nikdo už pořádně nevěděl, co je správné a co ne, dal nám Bůh deset příkázání. Není to jen 10 příkázání, ale je to zjevení o Božím charakteru, o jeho lásce a morálce. Těchto deset příkázání začíná osobním představením: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh!“ Bůh se

zde zjevuje. Představ si, že bych se schoval za papírovou zástěnu a deseti provrtnými otvory bych prostrčil svých deset prstů. Hned bys věděl, že někdo za zástěnou stojí. Stejně tak musíme pohlížet na Desatero. Bůh nám v něm podává své ruce, protože s námi chce žít v harmonii. Každý ví, že kdyby všichni dodržovali Desatero a kdybychom žili v harmonii s Bohem, měli bychom nebe na zemi.

Ale Bůh už před založením světa viděl, že většina to nebude chtít a že se z naší země brzy stane satanovo bojiště. Bůh viděl, že satan a bytosti na jeho straně budou stále aktivnější, aniž by si toho lidé povšimli. Většina lidí sama sebe nepovažuje za zlé, spíše za normální. Vyděsíme se, až když se stane něco opravdu velmi zlého. Na tom se dá dobře poznat „žabí princip“. Když hodíš žábu do studené vody, pak se tam nejspíš bude cítit dobře. Když ji hodíš do horké vody, pak hned v šoku vyskočí ven. Pokud ovšem dáš žábu do hrnce se studenou vodou a začneš jej ohřívát, pak se žába bude tak dlouho přizpůsobovat okolní teplotě, dokud se neuvaří. Lidé reagují podobně jako žába – jsou v šoku, jestliže se stane něco obzvláště špatného, ale zároveň si nevěšimají toho, kolik špatného v životě už považují za normální.

Stále existují lidé, kteří se ptají: „Proč Bůh nezasáhne viníky toho zla třeba bleskem z nebe, když je spravedlivý?“ Každý rozumný člověk ví, že zlé činy musí být spravedlivě potrestány, a my žádáme Boha, aby zasáhl a soudil. Pokud Bůh nezasáhne, pak se na něj my lidé díváme jako na nespravedlivého nebo říkáme, že to znamená, že žádný Bůh neexistuje. Boha velmi trápí, že jej představujeme jako nespravedlivého a obviňujeme ho.

Představ si, že by Bůh na náš návrh zareagoval. Začal by sesílat blesky. Bác! Nejdřív Hitler, pak Stalin, Bin Ládín, Breivik – jeden po druhém dostanou zásah bleskem. Představ si, že by lidé stáli v řadě a Bůh by na jednoho za druhým sesílal blesky. Na začátku by možná někteří tleskali nadšením, ale pak by zjistili, že

se blesky blíží i k nim. Copak jsi ještě nikdy nelhal? Nikdy jsi nic neukradl? Opravdu? A kde by Bůh měl přestat metat blesky, když je On sám absolutně spravedlivý?

Možná si myslíš: Rozumím tomu, co chceš říci, ale i přesto existuje obrovský rozdíl mezi skutečně zlými hříšníky a mezi „normálními“ lidmi. Pojďme se na to podívat blíže. V Česku proběhla v roce 2012 metanolová aféra. Zločinci dali do oběhu pančovaný alkohol a výsledek byl 30 mrtvých a mnoho slepých. Mnozí tenkrát říkali, že by zločince měli pověsit.

Když jsem v té době byl v Čechách, nestačil jsem se divit. Stát zareagoval a vyklidil veškerý alkohol z regálů, protože hrozilo nebezpečí dalších úmrtí. Nemohl jsem to pochopit. Dávej pozor, jak to myslím. Tady zemřelo 30 lidí v důsledku „špatného“ alkoholu, stát vyklidil regály a mnozí křičeli, že by zločince za to měli pověsit. Ale každý rok umírají tisíce lidí na následky „dobrého“ alkoholu, a přesto se plní regály ostošest. Na zdraví! To je pro nás přece normální. Kolik mrtvých lidí na silnicích způsobil alkohol! Kolik zločinů se pod jeho vlivem odehrálo! Kolik manželství a dětí trpí díky závislosti jejich blízkých na alkoholu! Ale to je pro nás přece „normální“. Když umře 30 lidí na alkohol s metanolem, tak vyklidíme regály, ale když jich umírají tisíce, tak si ničeho nevšímáme.

Myslíš, že Bůh soudí tak jako my? Zločince, kteří pančovali alkohol, by měli pověsit. A co by měl Bůh udělat s těmi, kteří vyrábějí „dobrý“ alkohol a nabízejí ho druhým? Co má potom Bůh udělat s těmi, kteří druhé povzbuzují ke konzumaci alkoholu slovy: „Nebud' měkota, napij se s námi!“ Kolik životů tak bylo zničeno nebo alespoň poškozeno. Ale to je pro nás normální. Dlouhé roky jsem se na tyto věci díval jako na „normální“. Pracoval jsem jako vyhazovač v diskoklubech a vím, o čem mluvím.

Jiný příklad. Došlo k únosu a vraždě jistého mladíka. Mnoho lidí volalo pro zavedení trestu smrti. Když se podařilo najít vra-

ha, chtěli lidé vědět, co jej podnítilo k tomu, aby spáchal tento ohavný zločin. Obviněný do policejního protokolu udal, že byl dlouho šikanován svým šéfem. Hromadila se v něm bolest a zuřivost. Jednoho dne ho zase šéf šikanoval a tento člověk hledal ventil, jak se nahromaděné zloby cestou domů zbavit. Tam uviděl mladíka a zabil jej.

Kdo je vinen? Samozřejmě ten vrah. A co se šéfem? Ale to je přece normální. Už jsme si na to zvykli, že druhým nadáváme, ponižujeme je... Každý se snaží vypadat lépe, a to nezřídka i tím, že snižujeme druhé. Ale to je tak normální. Bůh se však takové normalitě nepřizpůsobuje! Jsme „povařeni natvrdo“ v hříchu. Zvykli jsme si. Za normální už považujeme věci, které Bůh za normální nikdy nepovažoval!

Celé Norsko bylo v šoku poté, co Anders Breivik zabil mnoho mladých lidí. Každému bylo naprosto jasné, že tento člověk musí být naprosto nenormální. Ale Norsko zažilo druhý šok, protože soudní znalci v oboru psychologie prohlásili, že je normální! Jak je to možné? Je-li Breivik normální, znamená to, že my ostatní jsme všichni nenormální?! Jak dojde člověk k závěru, že může být tento masový vrah normální? V takových případech je člověk zkoumán znalci a psychology. Jeho život je „rozložen“ na jednotlivé části a zkoumán, jestli se tam vyskytují poruchy.

Je pozoruhodné, že když takto rozebereme Breivikův život, pak je každá část sama o sobě normální. Reportérům se podařilo najít otce Anderse Breivika. Ten řekl, že o svém synovi nic neví, protože ho nikdy nepoznal. Zajímavé! Takže muž strávil s ženou hezkou noc a zmizel. Breivikova matka svou roli nezvládala už v těhotenství, ale to je také normální. Mnozí to mají stejné. Breivik vyrůstal bez otcovské lásky a bez příkladu, podle kterého by vybudoval svou hodnotu či identitu, ale i to je dnes normální, ne?

Při výslechu chtěli znalci zjistit, zda je Breivik mentálně a psychicky v pořádku. Ptali se jej, zda neměl při zabíjení nějaké výčit-

ky svědomí. K údivu znalců Breivik řekl, že výčitky skutečně měl! Vždy, když zamířil na nějakou svou oběť, slyšel podle svých slov Breivik vnitřní hlas, který mu řekl, aby to nedělal a že má okamžitě přestat! Znalci byli zaskočeni tím, že Breivik „měl přestávky“ v zabíjení. Ale jak to, že pak v zabíjení pokračoval? Breivik uvedl, že rozhodujícím faktorem pro něj bylo, že se mu podařilo myslet na počítač. Dlouhé roky trénoval na počítači zabíjení, a tak se v mysli přepnul jakoby do počítačové hry. To byl rozhodující faktor, který mu při zabíjení lidí pomohl.

A co zde vidí psychologové? Breivik je z pohledu mentálního zdraví zcela v pořádku. Dokonce má i funkční svědomí. A co počítačovými hrami? To jsou přece jen hry! Je přece docela normální je vyrábět, prodávat, hrát... Je to úplně normální! Nebo už došlo k tomu, že i my sami jsme pořádně „povařeni“ a ztrácíme pojem o tom, co je správné?

Jedna další široce rozšířená myšlenka umožnila Breivikovu masovou vraždu. Názor, že „víra je soukromá věc“. Žil jsem několik let v Norsku a těžko by se hledala jiná společnost, která žije důsledněji podle tohoto hesla. Norsko je napřed v mnoha ohledech. Je moderní a liberální. Norům se dnes daří materiálně tak dobře, že žijí s vědomím, že jsou obzvláště dobří lidé. Tolerance se hlásá všude, ale když se člověk na její projevy podívá blíže, zjistí, že ve skutečnosti se jedná o lhostejnost. Lidé mluví o toleranci, ale přitom si ve skutečnosti každý myslí: „Věř si, čemu chceš, ale dej mi pokoj! Já ti taky dám pokoj!“ Lidé ignorují to, čemu druzí věří, a na oplátku nechtějí, aby je v jejich seberealizaci někdo rušil. Skoro nikdo není ochoten o svých otázkách víry diskutovat. Každý si věří, čemu chce, každý si poskládá svou víru podle svých představ a považuje to za zcela normální. Breivik je proto úplně normální! I on si svou víru poskládal. Pokud by si lidé uvědomili, že víra nikdy není soukromá věc, ale pochopili by, že to, čemu člověk věří, ovlivňuje jejich život, pak by se utvořilo vhodné klima k rozhovorům o víře. Pak by bylo možné pomoci

Breivikovi rozlišovat mezi dobrým a špatným. Ale běda ti, pokud někam přijdeš a řekneš, že věří nesprávně! Pak uslyším: „Co si myslíš, ty fanatiku?“ Běda ti, pokud bys tvrdil, že existuje pravda! Taková je ale přece skutečnost. My, kteří známe důkaz o Boží existenci a bereme vážně Boží slovo, my jsme ti nenormální fanatici! Normální je, že každý si věří, čemu chce, a běda, kdyby to někdo zpochybnil. Breivik je dítětem takovéto politiky. Bez jeho „víry“ by nemohl spáchat hroznou masovou vraždu. Breivik je „normální“. Ale pokud je Breivik normální, co my ostatní? Všichni jsme se odklonili od Božího ideálu.

Když zkoumáš Breivika, pak je ve všech bodech „normální“. Norové udělali ovšem jednu chybu ve svém uvažování a ta chyba je poměrně rozšířená. Mysleli si, že zde fungují běžné počty. Normální plus normální plus normální by se mělo rovnat normálnímu. Ale s bolestným překvapením museli zjistit, že tyto počty fungují trochu jinak. Normální plus normální plus normální se rovná masový vrah. U Breivika se totiž sešlo příliš mnoho „normálních“ věcí.

Mnoho Norů prožilo tzv. žabí princip. Nejdříve je šokovala masová vražda. Pak si ale sami začali uvědomovat, jak jsou jako společnost „považeni natvrdo“. Lidé přijímali v nejrůznějších oblastech života za normální ty věci, které vůbec normální nejsou, jsou ve skutečnosti naprosto špatné! Mnozí museli pochopit, že svými postoji vlastně nepřímo podporovali Breivika a umožnili jeho jednání. Ti, kteří podporují volný sex, ti, kteří považují počítačové hry za skvělé, ti, kteří jsou tak tolerantní, že nechají všechny věřit, čemu jen chtějí...

Dnes je přece všechno normální! Každá sexuální zvrácenost je normální, člověk se může v televizi podívat na jakýkoliv druh násilí a producenti s herci jsou za to odměňováni penězi a uznáním. Samotní „křesťané“ sedí před televizí a nechávají se vtáhnout do

děje, když se lidé střílejí nebo také „olizují“ a provádějí kdeco. To, že se zde jedná o smilstvo, jim už ani nepřijde na mysl. „Je to přece jenom film!“ Co se stalo s hudební scénou? To, co se dnes produkuje za texty a hudební videa, by před několika lety bylo považováno za pornografii silného kalibru! Ale samotní křesťané říkají: „Vždyť je to jen film, je to jenom hudební klip...“ Naše děti vyrůstají s magií, s počítačovými hrami plnými násilí a to vše bereme jako normální. Jsme „natvrdo považeni“ v našich hříších a reagujeme v šoku jen tehdy, když se stane něco mimořádně špatného. Pak voláme po tom, aby Bůh zasáhl bleskem. Ale pozor! Bůh nesedí s námi v hrnci plném hříchu! Bůh se nepřizpůsobuje hříchu jako my. Bůh nás volá k sobě: „Vyskoč z toho hrnce hříchu! Obrát se!“ Kdyby Bůh seslal blesk na Breivika, pak by musel zasáhnout i celé Norsko, Evropu a nejspíše i celý svět. Copak jsme si ještě nevšimli, že všichni sedíme v tom hrnci a neseeme svůj díl viny?

OBRÁCENÍ ZE SRDCE

KAPITOLA 4

Bůh věděl dopředu, že se svět bude propadat stále víc do hříchu, utrpení a bídy. Bůh viděl dopředu, že se lidé budou přizpůsobovat všem možným formám hříchu jako žába v hrnci. Pokud by byl hřích, utrpení a bída to jediné, co by Bůh v budoucnosti lidí viděl, pak by tento svět a lidi možná nestvořil. Ale Bůh už tehdy viděl něco, co mu dělalo radost! Viděl, že se mnoho lidí bude k němu chtít dobrovolně a z přesvědčení obrátit. Bůh viděl, že mnoho lidí pochopí, že „bezbožný“ život „v hrnci s hříchem“ povede ke zkáze. Bůh viděl dopředu, že mnozí lidé si uvědomí, že život se může zdařit jen tehdy, pokud člověk žije v harmonii s Bohem a s jeho dobrými příkázáními. Bůh viděl, že se mnoho lidí z každé generace, z každé země a z každé společenské třídy rozhodne Boha s upřímným srdcem hledat a budou se chtít k němu obrátit. A to Bohu přinášelo radost!

Boží otázka pak zněla asi takto: Bylo by možné s těmi ztracenými lidmi opět někdy žít v harmonii a v jednotě? Vždyť jsou úplně ztraceni!

Ztratili jsme totiž harmonický vztah k Bohu a tím jsme také přišli o vědomí, kdo a jaký Bůh je, ztratili jsme směr a měřítko toho, co je dobré a správné, přišli jsme o svou nevinnost a tím také o čisté svědomí, přišli jsme o plnost Ducha, o věčný život... Jsme absolutně a úplně ztraceni! Boží otázka zněla:

Existuje nějaká možnost, aby se ztracený člověk mohl znovu vrátit k Bohu?

Bůh si byl vědom čtyř základních problémů, které musel vyřešit:

- 1) Naše vina nás odděluje od Boha. A stejně to funguje i mezi lidmi. Kdybych někoho okradl a vyšlo by to najevo, náš vzájemný vztah by to zničilo.
- 2) Vina si zaslouží trest. Kdybychom ovšem dostali to, co si zasloužíme, pak by nikdo z nás nezůstal naživu, protože „nikdo není spravedlivý, není ani jeden“ (Římanům 3,10).
- 3) Bůh viděl, že satan bude budovat různé náboženské náhražky podle hesla: „Věř si, čemu chceš!“ Pavel jasně a zřetelně říká, že za některými náboženstvími stojí démoni, kteří lidi svádějí (1. Korintským 10,20), i když si tito lidé myslí, že slouží Pánu Bohu. Bůh také viděl, že lidé, kteří budou chtít přijít k Bohu, nebudou vědět, kdo a jaký Bůh doopravdy je a jak vypadá život v harmonii s ním! A tím jsou posíleny první dva body, protože lidé budou dělat ty nejšílenější a nejzvrácenější věci, aby „opět přišli k Bohu“. Nespočet lidí bylo obětováno modlám a dodnes jsou mnozí bestiálně zabíjeni jen proto, že si někteří fanatici myslí, že je to Boží vůle.
- 4) Nikdo už neví, jaký je ve skutečnosti život v harmonii s Bohem. Pravá lidskost neznamená jen něco o trochu lepšího, než je obvyklý průměr silně „považené“ společnosti, ale Boha potřebujeme k tomu, abychom se stali skutečnými lidmi! Potřebujeme mít osobní vztah k Bohu, orientovat se podle něj ve všech otázkách a oblastech našeho života. Ale Bůh viděl už dávno, že se tento rozměr z našeho života bude vytrácet.

Bůh musel uvažovat nad tím, jak se postavit k těmto čtyřem problémům a jak je řešit. Přitom viděl, že existuje jen jediný způsob. Dříve než Bůh stvořil tento svět, bylo mu už tehdy jasné, že na tuto zem musí přijít Ježíš Kristus, aby tyto problémy vyřešil!

- Jen v Ježíši Kristu nám může být zjeveno, kdo a jaký Bůh skutečně je. Jen On může odstranit a vyvrátit všechny náboženské spekulace a svody.
- Na druhé straně nám Bůh mohl jen v Ježíši Kristu ukázat, co znamená být skutečným člověkem. Ježíš nežil v hrnci hříchu „normálním“ životem jako všichni ostatní, ale žil svatě a ukázal nám tak, jak jsme mezitím „považeni natvrdo“! Jen díky Ježíši můžeme vidět, jak opravdu vypadá „normální“ lidský život!
- Jen díky Ježíši může Bůh vyřešit problém hříchu! Ježíš zemřel na kříži za naše hříchy, abychom nedostali to, co si po právu zasloužíme! Ježíš trpěl za tebe a zaplatil za tebe!
- Teď, když je náš dluh díky Kristovu kříži vyrovnán, můžeme přijít k Bohu, pokud s ním skutečně chceme žít v harmonii.

A CO BUDE PO KRISTOVĚ UKŘIŽOVÁNÍ?

KAPITOLA 5

Možná Bůh přemýšlel, když připravoval plán záchrany: Jak budou vypadat události, když Ježíš přijde na svět, aby zjevil Boha a žil s ním v harmonii? Co se změní, když Ježíš na kříži zjeví svou nekonalou lásku a zástupnou smrtí zemře za nás lidi? Poznají lidé Boží lásku a půjdou za ním? Odvrátí se všichni lidé dobrovolně a z přesvědčení od svých hříchů a budou žít v harmonii s Bohem? Zavládne na světě konečně mír? Bude zde nebe na zemi? Bylo to možné v ráji, ale Bůh věděl, že tomu tak nebude stále. Bylo by to možné i po Kristově ukřižování, ale Bůh věděl, že se to nestane.

Bůh se však zaradoval, když viděl, že mnoho lidí pochopí Boží lásku na kříži a pak se obrátí k němu. Viděl velký zástup lidí ze všech národů! Ale také viděl, že ne všichni se obrátí a že se obráceným lidem nepovede lépe než Ježíši, kterého následují! Není to zvláštní? Když se budeš podílet na čemkoli špatném, lidé tě budou respektovat. Když se ale postavíš proti špatným věcem, budou se ti posmívat. Bůh předpověděl celosvětové pronásledování křesťanů a ještě mnohem víc.

Bůh viděl dopředu, že lidé toužící po moci dokonce zneužijí jeho slovo, aby dosáhli svých sobeckých cílů. Císař Konstantin např.

„zestátnil“ náboženství, nechal si na svůj štít namalovat kříž a vedl v jeho znaku své válečné výpravy. A dodnes si lidé myslí, že původci křížových výprav jsou křesťané! Každý může se symbolem automobilky Mercedes (hvězda v kruhu) spáchat útok na firmu BMW. V novinách by pak mohlo stát: Mercedes zaútočil na BMW. Byla by to však pravda? Každý si může obléknout tričko se znakem Mercedesu. Atentátník, který položil bombu na nádraží v Bonnu, měl také dres národního fotbalového družstva. A kdo tedy za to může? Žádný opravdový křesťan nevedl křížové výpravy! Ti, kteří se drželi biblických pravd, jasně poznali, že se na Konstantinově jednání naplňuje biblické varovné proroctví, a odmítli s ním spolupracovat. Mnoho upřímných křesťanů bylo Konstantinem pronásledováno a zabito. Ale až dodnes uvažují mnozí jen povrchně. Z tohoto spojení církve se státem vznikl mocenský aparát církve, který o Bohu a Ježíši tvrdil věci, které jsou v rozporu s tím, co učí Bible. Nespočet lidí bylo v Božím jménu „církví“ zabito, pokud skutečně věřili poselství Bible a chtěli se řídit Ježíšem jako normou pro svůj život a dodržovat Boží přikázání. I Hitler nechal svým vojákům napsat na přezky jejich opasků „Bůh s námi“ a šel bojovat s požeňáním některých církví... Nenech se zmást!

Bůh viděl toto zneužití už dávno dopředu. Lidé se budou v Božím jménu dopouštět hrozných činů! Náš svět se změní na satanovu državu. Proto Bůh v Bibli zřetelně varuje před falešnými proroky, bludy a úpadkem církví. Pavel dokonce předpovídá, že do církve budou pronikat démonské nauky (1. Timoteova 4,1). Ten, kdo bere Boží slovo vážně, nepokračuje nekriticky v církevních tradicích. V církvích jsou ovšem i dobré věci, proto má Bible jednoduchou radu: „*Všecko zkoumejte, dobrého se držte*“ (1. Tesaloničtům 5,21). Zkoušel jsi už prozkoumat učení a tradice církví na základě Bible?

Nabídka: Také k tomuto bodu ti rádi nabídneme biblické studium.

KONEC SVĚTA

KAPITOLA 6

Dříve než Bůh stvořil svět, už věděl, že svět bude spět ke svému zániku. Uvědom si to, prosím: Bůh viděl konec světa, dříve než svět stvořil! Proto ho mohl také předpovědět.

„Den Páně přijde, jako přichází zloděj. Tehdy nebesa s rachotem zaniknou, vesmír se žárem roztaví a země se všemi lidskými činy bude postavena před soud“ (2. Petrova 3,10).

Ale ani konec světa nebyl Božím cílem! Někteří si myslí, že Bůh sedí v nebi a má radost z toho, že my lidé trpíme a hyneme. Že čeká na konec jako fotbalový fanoušek na finále v mistrovství světa! Ale tak tomu není! Pokud by vše končilo koncem světa, Bůh by svět nikdy nestvořil, protože by se to neslučovalo s Boží láskou a vznešeností. Když Bůh viděl, že tento svět bude spět k záhubě, kladl si otázku: Jak a kde mohu žít v harmonii s těmi, kteří se ke mně obrátili a chtějí žít v souladu se mnou? A tato odpověď pro Boha nebyla těžká.

DRUHÝ SVĚT

KAPITOLA 7

Bůh viděl dopředu už před založením světa, že stvoří i druhý svět, ve kterém bude žít s těmi, kteří se k němu obrátili. Zněla však ještě jedna důležitá otázka: Zdaří se harmonický život se zachráněnými lidmi, nebo může opět dojít k odpadnutí?

Bůh viděl, že v tomto novém světě docílí svého záměru! Bude tam vládnout věčný mír, spokojenost, klid, pořádek, láska a spravedlnost! A není také divu – dostanou se tam jen ti lidé, kteří tam budou ze svobodné vůle a ze svého přesvědčení. Budou tam pouze lidé, kteří už tady na světě Boha a jeho přikázání znali a naučili se vážit si jich. Udělali bolestnou zkušenost, kam vede život v hříchu, a jsou vyléčeni ze satanových svodů. Budou tam jen lidé, kteří milují Boha z celého srdce a své bližní jako sebe samé.

A protože Bůh tohle všechno viděl dopředu, může tyto věci také předpovídat.

Nikdo se do nového světa nedostane automaticky nebo náhodou. Jako soudce bude Bůh rozhodovat, kdo získá přístup do tohoto nádherného světa, a kdo ne. Bůh nepotřebuje soud pro sebe, protože je vševědoucí, ale na soudu všichni lidé a také nebeské bytosti poznají, že Bůh je absolutně spravedlivý, když jed-

něm dovolí, aby vstoupili do nového světa, zatímco jiní budou navždy ztraceni.

Rozhodující je skutečnost, že Ježíš zemřel za každého člověka! Jen díky Ježíši můžeme být zachráněni. Rozhodující je ale také rozhodnutí, zda někdo opravdu chce žít v harmonii s Bohem. Zda věří z celého srdce Ježíši Kristu a v to, co Ježíš vykonal. Budou tam jen ti lidé, kteří pochopí, že trest, který na sebe vzal Ježíš na kříži, ve skutečnosti patřil právě jim samotným. Budou to lidé, kteří díky odpuštění svých hříchů budou toužit žít v harmonii s Bohem a jeho přikázáními.

Bůh viděl dopředu, že věčné nebe je dosažitelná realita a že bude osídleno lidmi ze všech koutů světa, protože se s radostí obrátili k Ježíši Kristu. A protože předpověděná nádhera je tak úžasná, rozhodl se Bůh zaměřit na tento cíl a stvořit člověka.

Uvědom si jednu věc. Mnohem dříve, než Bůh stvořil náš svět, mu bylo jasné, že jeho cílem je nová země. Smyslem života není, abychom zde co nejdéle a co nejkvalitněji žili, ale abychom díky víře získali vstup do věčného Božího světa. Dokončené Boží království je tím cílem! Rád bych to srovnal s letištěm. Co je smyslem a cílem letiště? Můžeš se tam najíst, napít, vyzkoušet parfémů a dokonce i vyhrát auto. Ale to vše není ani smyslem, ani cílem letiště. Na letišti jsme přece proto, že čekáme na letadlo a pak někam odletíme. Náš cíl leží v dálce. Chceme do jiné země! Přesně tak je to i s životem na této zemi. Můžeme tu jíst, pít, vyzkoušet parfémů... Cílem je ale nový svět v Boží blízkosti a my čekáme Ježíše Krista, který nás s sebou do tohoto úžasného světa vezme. Až přijde Ježíš, odlétáme. Věčné Boží království je náš cíl!

PROČ JE TU ALE SMRT, KDYŽ MÁME ŽÍT VĚČNĚ?

KAPITOLA 8

Bůh chce s námi žít věčně, přesto ale musel omezit délku našeho života zde na zemi. Teprve nedávno jsem četl knihu jednoho známého křesťanského autora, který tvrdil, že smrt není od Boha. To je sice hezké, ale můžeme přezkoumat, co o tom říká Bible:

„Hospodin však řekl: ‚Můj duch se nebude člověkem věčně zaneprazdňovat. Vždyť je jen tělo. Ať je jeho dnů sto dvacet let‘“ (Genesis 6,3).

Bůh sám omezil náš věk na maximálně 120 let, ale řeknu ti také proč. Mnozí vnímají smrt jako trest nebo jako něco, nač raději ani nechtějí myslet. Je však skutečností, že smrt je pro mnohé trpící lidi opravdovým vysvobozením! Představ si, že je někdo strašlivě mučen nebo někdo jiný trpí a nemůže zemřít. Nepředstavitelné!! Pokud bychom nemohli zemřít, tento svět by se stal pro všechny strašlivým peklem. Věčný život a hřích nejdou dohromady – jsou jako oheň a voda. Neomezené utrpení, neomezené zlo – tyto věci by Bůh ve své dobrotě nedopustil. Z lásky a starostlivosti musel Bůh omezit délku lidského života. To ale neznamená, že si Bůh přál nemoci nebo jiné důvody předčasné smrti. Ještě dnes, 40 let po válce, se ve Vietnamu rodí znetvoře-

né děti, protože se ve válce používaly bojové plyny. To my lidé jsme zodpovědní za bídu a utrpení na tomto světě. Trpíme následky hříchu, protože jsme „výrobci“ bídy, a dnes už se ani nedožíváme 120 let. Ale nikdo nemusí říkat, že z toho má Bůh radost nebo že na tom nese vinu. Kvůli hříchu v našem životě jsou právě život a umírání pro mnoho lidí utrpením a smrt je pro ně vysvobozením. Vše zlé v životě jsou následky našeho bezbožného života a můžeme je vidět všude kolem sebe. Pokud existují hříšníci, musí existovat smrt, protože hřích vede vždy k utrpení a k bídě. Ale smrtí to přece nekončí!

Bůh nás zve do svého věčného království. Vzkříšení mrtvých a věčný život se stanou reálnou skutečností. V Božím novém světě už nebude žádný hříšník ani hřích. Budou tam jen lidé, kteří žijí v harmonii s Bohem. Následkem toho tam nebude ani nespravedlnost, utrpení, slzy ani smrt. Smrt bude už navždy poražena. Budeme žít v harmonii s Bohem po celou věčnost a půjdeme od jednoho krásného zážitku k druhému. Společný život bude zjevovat Boží spravedlnost, pokoj, řád, mír, radost a skutečnou lásku. S tím je spojeno také pravé naplnění života, které nastává jen tam, kde chtějí lidé žít v harmonii s Bohem. Jan dostal od Boha zjevení, jak to v nebi bude vypadat.

„A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: ‚Hle, přibyték Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.‘ Ten, který seděl na trůnu, řekl: ‚Hle, všechno tvořím nové.‘ A řekl: ‚Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.‘ A dodal: ‚Již se vyplnila. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé. Kdo zvítězí, dostane toto vše; já mu budu Bohem a on mi bude synem. Avšak

zbabělci, nevěrní, nečistí, vrahové, cizoložníci, zaklínači, modláři a všichni lháři najdou svůj úděl v jezeře, kde hoří oheň a síra. To je ta druhá smrt“ (Zjevení 21,1–8).

Právě jsem vysvětlil, proč miliony lidí v každé generaci a v každém národě považují toto zjevení za naprosto věrohodné. A teď přijde to hlavní.

VYPLATÍ SE ŽÍT A TRPĚT

KAPITOLA 9

Dříve než Bůh začal tvořit, předpověděl celé světové dějiny. Velkou a rozhodující otázkou pak bylo: Vyplatí se utrpení, které zde na světě je, v porovnání s nádherou věčností? Bůh viděl celá tisíciletí plná hříchu, utrpení a umírání na tomto světě. Viděl i vlastní život, utrpení a smrt. Stojí to opravdu za to?

Bůh zřetelně viděl, že ano, aniž by při tomto pohledu jakkoli umenšoval reálné utrpení na tomto světě. Apoštol Pavel procházel díky své víře v Boha velmi těžkými obdobími. Ale jednu věc věděl naprosto jistě: Vyplatí se žít a trpět. O tomto tématu napsal: „*Soudím totiž, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena*“ (Římanům 8,18).

Pavel tady nepsal, že samotného utrpení není koneckonců v životě mnoho nebo že by se na něj měl člověk dívat ze širšího pohledu. Ne! Nikdo nepopisuje bídu hříchu a jeho následky tak zřetelně jako Bible. Ale Pavel věděl, že nádhera Boží věčnosti je tak dech beroucí, že se pro Boží věc vyplatí žít i trpět! Podívej se, co říká Bůh:

„Hle, já stvořím nová nebesa a novou zemi. Věci minulé nebudou připomínány, nevstoupí na mysl“ (Izajáš 65,17).

„Věci minulé nebudou připomínány a nevstoupí na mysl...“ Vzpomínáš si na své narození? Vzpomínáš si, jak začaly bolesti a najednou ti bylo jasné, že to, co teď přijde, bude bolestné? A ve svém očekávání ses nemýlil. Vzpomeň si, jak jsi křičel! ... Co? Ty si nevzpomínáš? Ale byl jsi u toho?! Ne? Křičel jsi! Už ti dochází, co ti chci říct? Přesně tak tomu bude, když vstoupíme do nového světa. Už nebudeme myslet na utrpení a na bolest tohoto světa, protože život v Boží nádhře a jeho světle zastíní všechno ze smutných vzpomínek na minulost.

Když pochopíš, co pro tebe udělal Ježíš na kříži, může z tebe víra udělat nového člověka! Bible mluví dokonce o novém stvoření:

„Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pomínulo, hle, je tu nové!“
(2. Korintským 5,17).

Bez pochopení důkazu o Boží existenci a bez toho, aby se setkal s Ježíšem, žije člověk s falešnými cíli, hodnotami, prioritami a sobeckými motivy na tomto světě život, který postrádá smysl. Kdo ale uvěří Ježíši, z toho se stane nový člověk! Má teď před očima věčný cíl a žije podle svého nejlepšího vědomí a svědomí s Božími hodnotami a prioritami. Vše, co dělá, dělá z vděčnosti vůči Ježíši, který ho ušetřil věčného zatracení a vykoupil ho pro nebe! Kdo věří Ježíši, ten bude Božím slovem a Duchem proměněn do té míry, že se zde dá právem hovořit o novém stvoření (Jan 3).

DRUHÝ JEŽÍŠŮV PŘÍCHOD A NOVÝ SVĚT

KAPITOLA 10

Bible má konkrétní a nezaměnitelné předpovědi, které se týkají Ježíšova druhého příchodu.

„Toto vám říkáme podle slova Páně: My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředejdeme. Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejříve; potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem“ (1. Tesalonickým 4,15).

Známe-li důkaz o Bohu, je pro nás naprosto logické věřit, že se Ježíš znovu vrátí. Jak už jsem zmínil, při prvním Ježíšově příchodu se naplnilo více než 330 předpovědí. Když tedy vidím, že byl předpověděn Ježíšův první příchod a vše se také přesně tak odehrálo, má logika mi říká, že se předpovědi o druhém příchodu naplní stejně tak jistě. Na základě důkazu o Boží existenci je naprosto logické a rozumné věřit v druhý příchod Ježíše Krista a ve věčný život v Boží nádheře.

LOGIKA VÍRY

KAPITOLA 11

Víra v druhý příchod a v nový svět je zcela opodstatněná. Chtěl bych to znázornit na jednom příkladu. Představ si, že bych tvrdil, že mi Bůh dal pro tebe poselství. Ty bys mi pravděpodobně nevěřil. Já bych to chápal, protože všude kolem nás běhá plno bláznů. Ale dokázal bych ti, že mě posílá někdo vševědoucí a všemohoucí. Jak? To je prosté. Předpověděl bych ti všechny jednotlivé zápasy fotbalového mistrovství světa a jejich výsledky. Možná by sis říkal, že mi určitě přeskočilo. Ale co když se opravdu úvodní zápas odehraje přesně tak, jak jsem to předpověděl? A co když se ukáže, že všechna další utkání vyjdou přesně tak, jak jsem to řekl – až do semifinále? Nejspozději v tu chvíli bys vzal všechny své úspory a vsadil je na můj tip na finále. Proč? Protože bys stále znovu a znovu dělal zkušenost s tím, že se mé předpovědi přesně naplnily.

Co ti tedy říká rozum? Že je moudré vsadit své peníze na můj tip! A co říká logika? Pokud se všechny dosavadní výsledky shodují s mou předpovědí, budou se shodovat i ty další!

Přesně tak je tomu s biblickými předpověďmi a s jejich naplněním. S jediným rozdílem – s mistrovstvím světa ve fotbale by se snad dalo manipulovat, ale nelze zmanipulovat celé světové dějiny! Máme tu co do činění s předpověďmi, které se týkaly celého světa a naplňovaly se postupně v průběhu staletí, dokonce tisíciletí. A tuto skutečnost lze vědecky dokázat! Existují nále-

zy starých svitků a další vědecké poznatky, které nepřipouštějí pochybnost, že tyto spisy byly sepsány staletí a někdy i tisíciletí před samotnými nastalými událostmi, jak jsme to mohli vidět na jednoduchém příkladu „falešných Kristů“.

A přesně to je důvod, proč miliony lidí ve všech generacích spoléhaly na zjevené poselství Bible! To je důvod, proč můžeme vědět, že nastane Ježíšův druhý příchod a také konec světa, jak to bylo předpověděno. To je důvod, proč máme jistotu, že nový Boží svět není jen nějaká iluze nebo fata morgána, ale je to skutečnost! Víme, že všechny biblické předpovědi se do detailu naplnily a to nám dává jistotu, že se naplní i ty předpovědi, u kterých předpověděná událost ještě nenastala.

Myslím si, že bys bezesporu veškeré své úspory vsadil na výsledek finále, pokud bych ti všechny předchozí výsledky správně předpověděl. Je proto možné divit se, že nespočet lidí dokonce nasadil svůj život pro Boží věc? Odkud berou lidé tak pevné přesvědčení, že jsou pro svou víru v Ježíše ochotni obětovat všechno a nést jeho poselství ke všem národům? Ježíš byl připraven pro tuto nádhernou pravdu zemřít! Skoro všichni z Ježíšových učedníků odešli kvůli svému přesvědčení ze světa násilnou smrtí. Proč jsou i dodnes lidé ochotni riskovat svůj život a zemřít jako mučedníci? Proč jsou lidé ochotni smířit se s nevýhodami a raději se pevně držet Božího slova a jeho norem, než se „nechat vařit v hrnci hříchu“? Je logické a rozumné věřit Božímu slovu, protože Bůh svou pravdu dokazuje.

Uvědom si to! Už jsme v semifinále světových dějin! Skoro všechny předpovědi pro dobu konce se už naplnily. Začíná finále! A jak finále dopadne, je už dopředu dáno. Jsi připraven obrátit se k Ježíši Kristu? Opustil jsi satanův zákon, abys mohl žít v harmonii s Božími příkázáními? Tady totiž nejde o miliony z nějaké loterie. Ježíš řekl, že si máme shromažďovat poklady

v nebi. V jednom podobenství srovnává Ježíš nebeské království s pokladem ukrytým na poli, který jeden muž našel a znovu jej schoval.

„Království nebeské je jako poklad ukrytý v poli, který někdo najde a skryje; z radosti nad tím jde, prodá všechno, co má, a koupí to pole“ (Matouš 13,44).

Schoval ten poklad a prodal všechno, co měl, aby si to pole, na kterém poklad ležel, mohl koupit! Byl hloupý, nebo chytrý? Představ si jeho ženu, která vidí, jak její manžel prodává dům i se zahradou, k tomu nábytek a dokonce i její boty! Všichni by si asi říkali, že mu přskočilo. Tomuto muži by to však vůbec nevadilo, protože by se zbavil věcí, které nemají velkou cenu, ale získal by dost peněz na ono pole. Krátkodobá ztráta je nic ve srovnání s hodnotou pokladu, o kterém teď ví. Jaký bude rozdíl mezi tím mužem a jeho ženou? Značný. On ví něco, co ona ne. To je ono. Kdo zná důkaz o Bohu a chápe, že Bible říká pravdu, ten objevil poklad, který se nedá zaplatit žádnými penězi tohoto světa.

Upřímně ti říkám: To, co tady píš, to poznání, bych nevyměnil za všechny peníze na světě!

Když už bylo cestujícím na Titaniku jasné, že se opravdu potápí, snažili se za každou cenu získat místo v záchranném člunu. Raději být v záchranném člunu, než se bavit na párty na Titaniku, který půjde ke dnu, ne? Přesně z tohoto důvodu není pro mnohé žádnou velkou obětí, když se otáčejí zády k tomuto světu a jdou do opovrhovaného a posmívaného záchranného člunu, který představuje církev. Je lépe žít skromně v harmonii s Bohem než jít se zbytkem světa ke dnu. My všichni víme, kde skončí Titanik tohoto světa a že prosté záchranné čluny, které symbolizují církev, která je věrná Bibli, bezpečně doplují do přístavu Božího království. Proto apoštol Jan říká:

Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Miluje-li kdo svět, láska Otcova v něm není. Neboť všechno, co je ve světě, po čem dychtí člověk a co chtějí jeho oči a na čem si v životě zakládá, není z Otce, ale ze světa. A svět pomíjí i jeho chtivost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věky“ (1. Janova 2,15–17).

JEN JEŽÍŠ JE NÁS SCHOPEN ZACHRÁNIT

KAPITOLA 12

Už jsem to zmiňoval, že je možné všechny lidi rozdělit do dvou skupin. Existují lidé, kteří žijí dobrovolně a z přesvědčení v harmonii s Bohem a tak uskutečňují Boží vůli. A pak existuje druhá skupina, která prosazuje sebe a tím žije v harmonii se satanovou vůlí. Záchrana a nový začátek je možný jen díky Ježíši.

„Ježíš mu odpověděl: ‚Já jsem ta cesta, pravda i život. NIKDO nepřichází k Otci než skrze mne‘“ (Jan 14,6).

Jen Ježíš zemřel zástupně za tvé hříchy! Jen Ježíš ti zjevuje, jaký je Bůh! Jen Ježíš ti ukazuje, jak vypadá skutečné lidství! Jen na Ježíšově životě můžeš vidět, jak vypadá život v harmonii s Bohem! Jen Ježíš má moc nad životem a smrtí a může tě vzkřísit nebo proměnit a pak vzít s sebou při svém druhém příchodu! Ježíše potřebuješ!

Ve škole jsme se učili o Lessingově úvaze o prstenu. Jeden otec měl tři syny, ale vlastnil pouze jediný pravý a cenný prsten. Kdo ho zdědí? Nechal tedy udělat dvě kopie a dal každému synovi jeden prsten. Vtip je v tom, že každý z nich věří, že právě on má ten pravý prsten, a všichni jsou spokojeni.

Lessing tím chtěl říci, že všechna náboženství si mají myslet, že jsou ta pravá – a pak bude vše v pořádku. To zní dobře, ale lidé jsou tím svedeni. Zkusme si například představit, že místo prstenů půjde o záchranné kruhy na potápějící se lodi. Jediný kruh je skutečný plovoucí záchranný kruh, zatímco všechny ostatní mají drobnou vadu – neudrží se na hladině! Ještě pořád nám bude jedno, jaký záchranný kruh si vezmeme? Učenci píší velmi zajímavá přirovnání a hezky věci vysvětlují, ale je to velmi klamavé – podobně jako párty těsně před tím, než Titanik narazil do ledovce. Jen jediná osoba tě může zachránit – Ježíš Kristus!

„V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni“ (Skutky 4,12).

SLOVO ZÁVĚREM

V první části této knihy jsme zjistili, že skutečně existuje rozumem pochopitelný důkaz o Boží existenci. Bůh dokazuje svou vševědoucnost díky konkrétním předpovědím a svou všemohoucnost díky přesnému naplnění těchto předpovědí. To zdaleka přesahuje lidské schopnosti a je to skutečný zázrak, což přímo podporuje naši víru v Boha. Díky biblickým předpovědím jsme vedeni i naším rozumem k pravdivým informacím v Bibli, které se díky důkazu o Boží existenci stávají věrohodnými.

Proto se prokazuje to, co píše apoštolové Pavel a Petr:

Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu“ (2. Timoteova 3,16.17).

Tím se nám potvrzuje prorocké slovo, a činíte dobře, že se ho držíte; je jako svíce, svítící v temném místě, dokud se nerozžehne den a jitřenka vám nezvejde v srdci“ (2. Petrova 1,19).

Vzešlo ti „světlo“? Ježíš je tou jitřenkou! On nás musí osvítit!

Pouhé vědění, že je Bůh vševědoucí a všemohoucí, nikoho nespasí. Bohu velmi záleží na tom, abychom rozuměli jeho lásce, jeho spravedlnosti a v neposlední řadě také jeho úmyslům, které s tímto světem má. Bůh s tebou chce žít v harmonii celou věčnost!

Tato Země je pro nás kvůli našim hříchům určitou oklikou do Božího světa harmonie. Pokud bych vzal příklad z letectví, je to tady takové „mezipřistání“. Kvůli hříchu neexistovala jiná cesta, jak se dostat zpátky k Bohu a do Božího nového světa, než cesta přes Ježíše a přes kříž!

Bůh si nikdy nepřál hřích ani zlo. My hřešíme, ne Bůh. My zneužíváme svůj úžasný talent na to, abychom dělali to, co je zlé a nesprávné. Prosazujeme svou vůli, protože nevíme nebo nechceme věřit, že pravé naplnění najdeme v harmonickém životě s Bohem a při uskutečňování jeho vůle. Ale Bůh nikdy neudělal chybu ani nikdy nejednal nespravedlivě. Stvořil nás dokonale, takže můžeme konat to, co je dobré a správné dobrovolně a z přesvědčení! Bůh není vinen, ale my. Díky Bohu se můžeme jako marnotratní synové vrátit k Otci, od kterého jsme odešli.

Možná jsi to všechno nevěděl. V tom případě mám pro tebe dobrou zprávu. Apoštol Pavel říká:

„Bůh však prominul lidem dobu, kdy to ještě nemohli pochopit, a nyní zvěstuje všem, ať jsou kdekoliv, aby této neznalosti litovali a obrátili se k němu“ (Skutky 17,30).

Ježíš nás povolává k tomuto:

„Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangelii“ (Marek 1,15).

Chci ti nabídnout bezplatný kurz seznámení s Bibli, při kterém se můžeš osobně setkávat s pastorem. V jeho průběhu ti můžeme ukázat předpovědi, které se týkají čtyř světových říší, ale také mnoho dalších důležitých a zajímavých informací.

Jsi samozřejmě také srdečně zván na naše bohoslužby. Společně tam Boha chválíme a děkujeme mu, společně studujeme Bibli

a mnoho dalšího! Scházíme se také v rodinách a ve skupinkách, pořádáme programy pro děti, kurzy vaření a celou řadu dalších aktivit.

Pokud budeš chtít, můžeš se také zdarma přihlásit do internetového nebo korespondenčního kurzu. Vzadu v knize najdeš nabídku kurzů a kontakty pro objednání. Zavoláš-li nebo napíšeš e-mail, pomohou ti najít i místo bohoslužby a kontakt na pastora.

Tuto knihu jsi dostal zdarma. Zkus přemýšlet o tom, zda bys ji nechtěl dát ještě někomu jinému. Pokud potřebuješ další knihy pro svůj sbor nebo na rozdávání, jednoduše nás kontaktuj.

V češtině existují tyto moje tituly:

Křížem krážem na scéně
Principy vyslyšených modliteb
Důkaz Boží existence
Boží láska, spravedlnost, zákon, soud, trest a milost
V harmonii s Bohem
Křest Duchem svatým / Boží uzdravení

Pokud bys chtěl podpořit šíření těchto knih, můžeš podle svých možností přispět finančním darem. Dosud jsme vydali literaturu v osmi jazycích a knihy rozdáváme zdarma, aby všichni lidé měli možnost sami číst Boží poselství.

Podpora knih vydaných v češtině:

Nadační fond Zdravý život
číslo účtu: 207120659/0300, variabilní symbol: 111
Rádi na požádání vystavíme Potvrzení o daru, případně uzavřeme Darovací smlouvu. V těchto případech nás prosím kontaktujte: www.nfzdravyzivot.cz

Podpora knih vydaných v dalších jazycích:

Kontaktmission; Vermerk/Verwendungszweck: Kornelius Novak
Banka: Volksbank Schwäbisch Hall
IBAN: DE34622901100513823000

Nabízím přednášky na tato témata:

Důkaz o Bohu

Může být Bůh spravedlivý?

Jak chápat Boží lásku

Život v harmonii s Bohem

S modlitbou k probuzení – co je to modlitba a jak můžeme žít
a modlit se, abychom prožili její vyslyšení?

Seberealizace a sebezapření – jak v nás Ježíš získává svou podobu
Boží uzdravení a další Boží záměry

Co říká Bible o křtu a Duchu svatém?

Boží láska, spravedlnost, soud a milost

Kvociet víry

Seminář evangelizace

a další.

Přednáším ve všech denominacích. Hovořím německy, anglicky,
norsky a švédsky a jsem schopen přednášet ve všech těchto jaz-
ycích. Potřebuji překlad do češtiny.

V případě zájmu o přednášky napiš přímo mně na adresu
novak.kor@gmail.com nebo se spoj s někým z kontaktních osob.

Kornelius Novak

Kontaktní osoby:

Čechy: Jan Libotovský – libotovskyan@seznam.cz

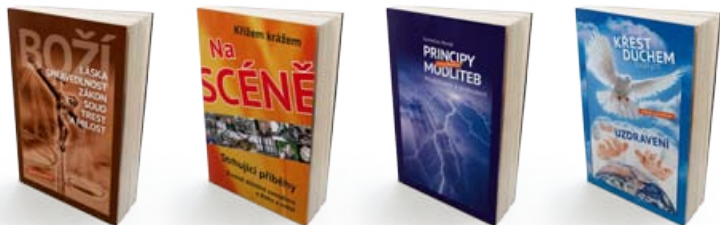
Morava: Daniel Dobeš – dobes.dan@gmail.com

Slovensko: František Kolesár – kolesar.frank@gmail.com

CHCETE ZÍSKAT ZDARMA DALŠÍ KNIHU KORNELIA NOVAKA?

Můžete si ji objednat na www.adventorion.cz.

tel.: 558 359 100, e-mail: expedice@adventorion.cz

Knihy jsou neprodejné.

HLEDÁTE INFORMACE A KONTAKTY?

www.korneliusnovak.cz

www.korneliusnovak.sk

CHCETE PODPOŘIT VYDÁVÁNÍ KNIH KORNELIA NOVAKA?

Nadační fond Zdravý život:

číslo účtu: 207120659/0300, variabilní symbol: 111

Rádi na požádání vystavíme Potvrzení o daru, případně uzavřeme Darovací smlouvu. Prosíme, v těchto případech nás kontaktujte.

www.nfzdravyzivot.cz

NABÍDKA PRO VÁS – INTERNETOVÉ A KORESPONDENČNÍ KURZY ZDARMA

Chcete získat hodnotné informace poštou nebo přes internet? Chcete společně s námi hledat čestné odpovědi na důležité otázky: V čem mi může v dnešní době pomoci Bible? Přežije naše modrá planeta? Jak mám najít smysl svého života? Co mohu udělat pro sebe i pro své nejbližší, aby nám spolu bylo dobře?

Nabídka kurzů:

UTOPIE?

Čemu a proč vlastně křesťané věří. 19 audio i video témat na téma křesťanství.

GLOBÁLNÍ PROBLÉMY

9 lekcí, které se věnují otázkám budoucnosti Země.

IMPULZY ŽIVOTA

Ve 28 lekcích získáte základní přehled o Bibli a víře v Boha.

OBJEVY V BIBLI

Kurz obsahuje 24 lekcí, které objasňují biblické odpovědi na otázky, jež nás napadají.

HARMONICKÁ RODINA

V 8 lekcích se dozvíte, jak posílit rodinné vztahy.

VEZMI ZDRAVÍ DO SVÝCH RUKOU

Dozvíte se, co je zdravé, abyste si mohli svůj život opravdu vychutnat. 12 lekcí.

Kde můžete kurzy objednat:

Středisko korespondenčních kurzů

Newtonova 725/14

702 41 Ostrava – Přívoz

web: skk.cz

e-mail: skk@casd.cz

tel.: 596 635 730

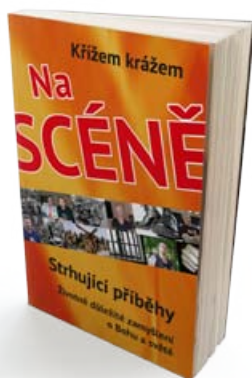
DOSUD VYDANÉ KNIHY KORNELIA NOVAKA

KŘÍŽEM KRÁŽEM NA SCÉNĚ

Na stránkách této knihy se ke slovu dostávají lidé, které znám. Každý z nich bude vyprávět o svém bouřlivém životě a v některých příbězích půjde doslova o život. To, co nás oslovuje nejvíc, mají všichni společné: vyprávějí o tom, jak Ježíš Kristus obrátil jejich život vzhůru nohama a děly se zázraky!

Ke strhujícím příběhům jsem přidal životně důležité informace pro tebe. Pomohou ti lépe porozumět Bohu i světu. Tato knížka probudí, povzbudí a podpoří tvou víru!

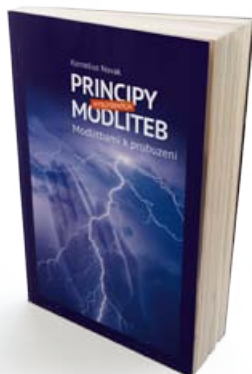
Formát 148 × 96 mm, 128 stran

PRINCIPY VYSLYŠENÝCH MODLITEB

Tato kniha ti chce odkrýt biblickou cestu k fantastickému, úžasnému modlitebnímu životu, kde bude platit „záruka vyslyšených modliteb“. Bůh nám zjevil principy, podle kterých se máme modlit, a pokud se těchto principů budeme držet, budeme ve svém životě zažívat Boha v celé Jeho nádheře a slávě, v našich životech začne probuzení a bude se dále šířit skrze jednotlivé modlitebníky!

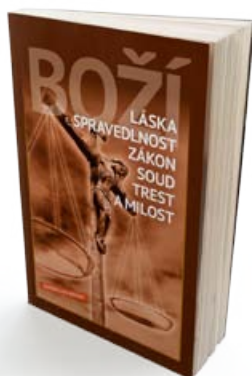
Formát 200 × 130 mm, 137 stran

BOŽÍ LÁSKA, SPRAVEDLNOST, ZÁKON, SOUD, TREST A MILOST

Bůh je spravedlivý. Když Bůh trestá, tak není nikdy nespravedlivý. Boží dobrota je nepochopitelná a nezměrná. Ježíš říká, že když kvůli jeho vůli opustíme dům či rodinu, abychom kázali jeho slovo, tak to dostaneme stokrát nazpět – to je nepochopitelné. Nevyžadovalo by se po nás příliš mnoho, kdybychom to měli činit z pouhé vděčnosti, tak dobrý je Bůh.

Formát 200 × 130 mm, 189 stran

V HARMONII S BOHEM

Můžeš pochybovat o pravosti mých zážitků, ale nepochybuj prosím o pravosti a důležitosti toho, co říká Bůh. Nech se zapojit do Božích skutků. Žij k Boží slávě a sám zažij to, co má Ježíš na mysli, když říká, že máme zažívat podivuhodné věci. Vstup sám do harmonie s Božími cíli, prioritami, hodnotami, motivy, plány a skutky.

V této knize jde o tebe a tvůj život v harmonii s Bohem.

Formát 200 × 130 mm, 319 stran

KŘEST DUCHEM SVATÝM BOŽÍ UZDRAVENÍ

Dvě knihy v jedné. První otevírá téma „křtu Duchem svatým“, které se v Bibli objevuje v mnoha různých souvislostech. Chci tě povzbudit k četbě této knihy. Druhá se zabývá tématem „Božího uzdravení“, které je stále aktuální. Žel koluje mnoho jednostranného, a dokonce absolutně nebiblického vyučování, čímž vzniká nejistota, čemu tedy máme věřit a čemu nikoli. I v tomto ohledu má být tato kniha přínosem.

Formát 200 × 130 mm, 258 stran

Kornelius Novak

Důkaz Boží existence

Vydal: Bohumil Jedlička, Orličky

Překlad: Jiří Pavlán

Grafická úprava a sazba: Robert Prokopec

Tisk: Tiskárna Bohumil Jedlička, Orličky

ISBN 978-80-906197-1-5

Objednání knih: expedice@adventorion.cz

Neprodejně

Existuje Bůh? Stvořila náš svět laskavá a mocná bytost, nebo letíme s naší malou planetou vesmírem bez cíle a smyslu? Tato otázka může čas od času napadnout každého. Většinou jen pokrčíme rameny: „Kdo ví...“ Autor této knihy však na tuto otázku dává jasnou odpověď: „*Ano, Bůh existuje a není to jen otázka pouhé víry. V Bibli jsem našel důkaz.*“

Kornelius Novak byl vicemistrem Německa v kulturistice, ale i motorkářem a barovým vyhazovačem. Po dramatických událostech, které prožil, se rozhodl pustit Boha do svého života. Nyní cestuje po celé Evropě a otevřeně – na ulicích i v přednáškových sálech – mluví o tom, co ho k Bohu přivedlo.